

OPFØLGNINGSRAPPORT om regnskabsåret 1998

(forelagt af Kommissionen)

INDHOLDSFORTEGNELSE

Opfølgingsrapport om regnskabsåret 1998

1. INDLEDNING

2. Foranstaltninger truffet af Kommissionen

2.1. Egne indtægter

2.2. Den fælles landbrugspolitik og fiskeriet

2.3. Strukturforanstaltninger

2.4. Interne politikker

2.5. Bistand til tredjelande

2.6. Administrationsudgifter

2.7. Finansielle instrumenter og bankaktiviteter

2.8. Revisionserklæring

3. MEDLEMSSTATERNES SVAR

3.1. Generel indledning:

3.2. Egne indtægter (Kapitel 1 i Årsberetningen)

3.3. Den fælles landbrugspolitik (Kapitel 2 i Årsberetningen)

3.4. Strukturfondene (Kapitel 3 i Årsberetningen)

3.5. DAS - Revisionserklæring (Kapitel 8 i Årsberetningen)

BILAG 1 Foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at imødekomme bemærkningerne i Rådets henstilling

BILAG 2 Medlemsstaternes svar på bemærkningerne i Revisionsrettens årsberetning

Meddelelse

I henhold til traktatens artikel 276, stk. 3, og finansforordningens artikel 89, stk. 8, sigter Kommissionens "opfølgingsrapport" mod at redegøre for de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets beslutninger om decharge og andre bemærkninger vedrørende afholdelsen af udgifterne og bemærkningerne i Rådets henstillinger om decharge.

Den første del af denne rapport, som er stilet til Rådet, følger op på Rådets henstilling med henblik på Europa-Parlamentets afstemning om decharge. Denne del opfylder det ønske, som Rådet gav udtryk for i artikel 1 i henstillingen af 13. marts 2000, om at følge arbejdet nøje og deltage fuldt ud og aktivt i reformprocessen samt regelmæssigt drøfte de fremskridt, der gøres i forbindelse med reformen.

I anden del fremlægges medlemsstaternes bemærkninger og de foranstaltninger, de har truffet som følge af Revisionsrettens årsberetning og de dertil knyttede særberetninger. Alle medlemsstaternes svar på Revisionsrettens bemærkninger, som blev indsamlet i første kvartal 2000, blev fremlagt (på tre sprog) for Gruppen af Personlige Repræsentanter for Finansministrene på gruppens møde i april 2000.

1. INDLEDNING

I henhold til traktatens artikel 276, stk. 3, og finansforordningens artikel 89, stk. 8, sigter Kommissionens "opfølgingsrapport" mod at redegøre for de foranstaltninger, som Kommissionen

har truffet for at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets beslutninger om decharge og andre bemærkninger vedrørende afholdelsen af udgifterne og bemærkningerne i Rådets henstillinger om decharge.

Opfølgingsrapporten består af tre bilag. På nuværende tidspunkt har det kun været muligt at udarbejde de to første bilag, da Parlamentet har udsat afstemningen om decharge for regnskabsåret 1998.

Det første bilag, som er stilet til Rådet, følger op på Rådets henstilling med henblik på Europa-Parlamentets afstemning om decharge. Det er udarbejdet på baggrund af gennemførelsen af Agenda 2000 og inden for rammerne af reformen af Kommissionen. Det lægger derfor vægt på både de foranstaltninger, der allerede er truffet, og på de forslag, der er under behandling. Det skal her understreges, at det første bilag til opfølgingsrapporten for første gang omfatter en handlingsplan fra Kommissionen, hvilket er blevet positivt modtaget af Rådet.

Det andet bilag indeholder medlemsstaternes svar på bemærkningerne i Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1998 i overensstemmelse med traktatens artikel 274 som ændret ved Amsterdam-traktaten. Det skal bemærkes, at medlemsstaternes svar er af svingende kvalitet. For det første er de som oftest knyttet til enkeltstående bemærkninger, og for det andet dækker de ikke alle Revisionsrettens bemærkninger, hvilket forringer opfølgningens kvalitet. En række bemærkninger vedrørende strukturforanstaltningerne eller bekæmpelsen af svig er således slet ikke blevet besvaret af visse medlemsstater. Sommetider anfægter medlemsstaterne Revisionsrettens bemærkninger.

Et tredje bilag, som følger op på Europa-Parlamentets meddelelse af decharge, vil blive fremlagt senere.

I dette dokument opsummeres de vigtigste og mest generelle aspekter i bilag I og II.

2. Foranstaltninger truffet af Kommissionen

Rådet ønsker, at omarbejdningen af finansforordningen skal være et nøgleelement i bestræbelserne på opnå den ønskede forbedring af den finansielle forvaltning. Efter Kommissionens opfattelse har omarbejdningen af finansforordningen flere forskellige formål, herunder at forbedre den finansielle forvaltning. Dette mål skal især nås via de bestemmelser, der omsætter de retningslinjer, som Kommissionen har fastsat i hvidbogen, til lovgivning. Det er specielt vigtigt at omdefinere de finansielle aktørers rolle for i højere grad at ansvarliggøre de anvisningsberettigede og at oprette en intern revisionstjeneste.

Rådet ønsker, at de foranstaltninger, som træffes for at få løst de problemer, der er konstateret med hensyn til gennemførelsen af budgettet, følges nøje op af Kommissionen med henblik på at undgå tilbagevendende problemer. Kommissionen er enig med Rådet og vil derfor hvert år fremlægge en handlingsplan, som kan tjene som grundlag for en løbende opfølgning. Den vil blive forelagt for budgetmyndigheden ved årets begyndelse og ajourført efter det første halvår, så man kan følge med i, hvordan den føres ud i livet.

2.1. Egne indtægter

Rådet ønsker, at Kommissionen sikrer en passende opfølgning af de nationale momsindtægter, især i forbindelse med samhandelen inden for Fællesskabet. Kommissionen har indført en operationel procedure for automatisk fremsendelse af oplysninger om momsindtægterne. På grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne vil den fremlægge en første analyse af udviklingen i momsindtægterne på mødet for vicegeneraldirektørerne for indirekte beskatning den 12. september 2000.

For ikke at anslå fordringerne i forvaltningsregnskabet for 1999 for højt har Kommissionen for første gang bogført en 100% værdikorrektion for tvivlsomme fordringer, som trækkes fra værdien af fordringerne på medlemsstaterne; denne korrektion er opført på balancens aktivside.

2.2. Den fælles landbrugspolitik og fiskeriet

Rådet mener, at der stadig er for mange fejl, hvilket svækker de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Rådet påpeger dog, at den kontrol, der foretages i forbindelse med regnskabsafslutningen, mindsker de finansielle følger af den situation, som ville foreligge, hvis man blot ekstrapolerede de fejl, som Revisionsretten har konstateret. Kommissionen skal gøre

opmærksom på, at resultaterne af kontrollen i forbindelse med regnskabsafslutningen har medført en gennemsnitlig årlig samlet korrektion på 900 mio. EUR, dvs. 2,2% af budgettet, hvilket ligger meget tæt på Revisionsrettens ekstrapolering af DAS-fejlprocenten.

Rådet anmoder om, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne forbedrer den måde, de udbetalende organer fungerer på, særlig med hensyn til angivelserne, bl.a. for at gøre budgetoverslagene mere pålidelige. Med hensyn til alle landbrugsudgifterne har Kommissionen i løbet af 1999 fået foretaget en feasibility-undersøgelse vedrørende oprettelsen af en database med detaljerede oplysninger, som skal gøre det muligt at råde over finansielle oplysninger om hver enkelt transaktion. Da det ifølge undersøgelsen er muligt at oprette en sådan base, er der indledt en udbudsprocedure med henblik på at oprette basen. For ledsageforanstaltningernes vedkommende har Kommissionen for at løse problemet med de meget upålidelige overslag ved forordning (EF) nr. 1750/1999 indført en sanktionsordning, som anvendes, når der konstateres væsentlige forskelle mellem udgifterne og overslagene i forbindelse med udviklingen af landdistrikterne.

2.3. Strukturforanstaltninger

Rådet ønsker, at evalueringen af resultaterne i forhold til de fastsatte mål forbedres, og at evalueringsmetoderne koordineres. Parallelt hermed ønsker det, at man styrker partnerskabet med medlemsstaterne. Kommissionen mener, at den nye lovgivning indeholder en klar definition af ansvaret for evalueringen. Kommissionen har desuden stillet et dokument om vurderingen af evalueringernes kvalitet, som anvendes i Kommissionen selv, til rådighed for medlemsstaterne. Derudover blev medlemsstaterne ved starten af den nye programmeringsperiode (2000-2006) anmodet om at sætte tal på den forventede virkning af strukturforanstaltningerne. Det førte til, at der blev indført indikatorer, som kan bruges til at vurdere de opnåede resultater set i forhold til de fastsatte mål. I forbindelse med den nye lovgivning er beføjelserne på andre områder i højere grad blevet decentraliseret til medlemsstaterne, men evalueringen er stadig baseret på et afbalanceret partnerskab, som det fremgår af artikel 40, stk. 3, artikel 42, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i forordning 1260/99.

Rådet ønsker, at der på betalingsområdet skelnes mellem forskudsbetalinger og endelige betalinger. Kommissionen svarer, at omarbejdningen af finansforordningen gør det muligt at revidere de forskellige betalingsformer fuldstændigt, og den foreslår, at man ligesom i strukturfondsforskrifterne sonderer mellem forfinansiering, mellemliggende betaling (tilbagebetaling) og betaling af saldo. Sondringen mellem forskud og acontobeløb, som Revisionsretten havde fremsat bemærkninger om, afskaffes.

Rådet ønsker, at kontrollen i fællesskabsinterventionernes afslutningsfase styrkes, bl.a. i forbindelse med programmerne for perioden 1994-1999. Kommissionen svarer, at der i kontrolprogrammet for 2000 og i endnu større omfang planerne for 2001 tages hensyn til denne anmodning fra Rådet. Den største indsats på området skal dog gøres af de nationale myndigheder, der skal overholde artikel 8 i forordning 2064/97. Ifølge denne artikel skal medlemsstaterne senest på tidspunktet for anmodningen om endelig betaling forelægge Kommissionen en erklæring, der resumerer konklusionerne af de kontrolundersøgelser, der blev foretaget i de foregående år, og en generel konklusion, hvad angår gyldigheden af anmodningen om endelig betaling og den endelige udgiftsanmeldelse. Erklæringen skal udarbejdes af en person eller et organ, der udøver sin funktion uafhængigt af den ansvarlige tjeneste. Kontrolundersøgelserne skal vedrøre mindst 5% af de samlede støtteberettigede udgifter og et repræsentativt udsnit af udgifterne.

Rådet ønsker, at der sikres en sammenhæng mellem strukturforanstaltningerne og andre fællesskabspolitikker, især inden for miljøbeskyttelse, og overholdelse af konkurrencereglerne ved indgåelse af aftaler. Kommissionen svarer, at der er medtaget en specifik artikel i Rådets nye forordning nr. 1260/99 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene. I artikel 12 hedder det således: "Operationer, der medfinansieres af fondene eller af EIB eller et andet finansielt instrument, skal være forenelige med traktaten og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, samt med Fællesskabets politikker og aktioner, herunder dem der vedrører konkurrencereglerne, offentlige udbud, beskyttelse og forbedring af miljøet, fjernelse af uligheder og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder".

Rådet mener, at den reform, der er iværksat som led i Agenda 2000, og den igangværende reform af Kommissionen skulle gøre det muligt at afhjælpe en række af de problemer, som Revisionsretten har påpeget, og navnlig at forenkle forvaltningen. Ifølge Kommissionen er en forenkling af forvaltningen, en forbedring af programmeringen, en bedre samordning og evaluering af

foranstaltningerne samt en styrkelse af partnerskabet de grundlæggende punkter i Kommissionens forslag i Agenda 2000, og de er blevet medtaget i de nye forordninger. For eksempel er antallet af mål for strukturfondene blevet skåret ned fra 7 til 3 og antallet af fællesskabsinitiativer fra 14 til 4, hvilket vil medføre en væsentlig reduktion i antallet af programmer, som medlemsstaterne og Kommissionen skal iværksætte.

Kommissionen skal tilføje, at flere af de bestemmelser, der er indsat i strukturfondsforordningerne, også vil gøre det muligt at forbedre programmeringen og den budgetmæssige forvaltning af fondene. Her skal blot nævnes Kommissionens forordning om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1260/99 hvad angår proceduren for gennemførelse af de finansielle korrektioner, der finder anvendelse på interventionerne under strukturfondene, der fastsætter medlemsstaternes ansvar for korrektion af uregelmæssigheder og inddrivelse og en kontradiktorisk proces inden Kommissionens korrektion.

2.4. Interne politikker

Rådet ønsker, at Kommissionens kontrol på stedet intensiveres. Kommissionen svarer, at den siden 1996 har intensiveret sine finansielle revisioner på stedet i denne sektor kraftigt.

Rådet ønsker, at indtægtsordrerne udføres hurtigt. Kommissionen svarer, at den er i gang med at udvikle edb-redskabet SINCOM 2, der skal sikre en bedre forvaltning af indtægtsordrerne, både for de anvisningsberettigede generaldirektorater og for Generaldirektoratet for Budget; samtidig vil der blive udviklet et rapporteringsredskab. Desuden har Generaldirektoratet for Budget allerede besluttet at styrke sektoren for inddrivelse af fordringer for bedre at kunne klare den stigende arbejdsbyrde.

Rådet ønsker, at de hvilende forpligtelser frigøres. Kommissionen prioriterer opfølgningen af de hvilende forpligtelser højt. Generaldirektoratet for Forskning har således iværksat en opfølgning af de hvilende forpligtelser hver anden måned, hvilket indebærer, at man enten straks frigør de forpligtelser, der kan frigøres, eller at man eventuelt udsteder indtægtsordrer for dem. Generaldirektoratet for Energi og Transport har oprettet en enhed, som forventer at have afsluttet/behandlet ca. 500 hvilende kontrakter ved udgangen af 2000.

Rådet ønsker en forenkling af kontraktens klausuler om de indirekte omkostningers støtteberettigelse på forskningsområdet. Kommissionen svarer, at der i det 5. rammeprogram er indført yderligere forenklinger, idet man bl.a. har præciseret definitionen af de støtteberettigede udgifter og indført muligheden for ved godtgørelsen af de indirekte omkostninger at vælge et fast grundlag svarende til 80% af personaleomkostningerne. Det er også muligt at indgå en kontrakt om fast tilskud i forbindelse med tildeling af specifikke sonderingspræmier for små og mellemstore virksomheder og projekter op til 100 000 EUR. Desuden overvejer Generaldirektoratet for Forskning muligheden for at indgå målrettede omkostningsaftaler med de deltagere, der anvender ordningen med samlede omkostninger, hvor man sammen med dem fastlægger deres gennemsnitlige personaleomkostninger og indirekte omkostninger.

2.5. Bistand til tredjelande

Rådet ønsker, at Kommissionen forbedrer kontrollen med den kompetence, der overdrages til kontorerne for faglig bistand. Kommissionen skal gøre opmærksom på, at RELEX-tjenesterne på initiativ af Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser har deltaget i et omfattende arbejde med præcisering og identifikation af kontrakterne med kontorerne for faglig bistand inden for deres arbejdsområde. Tjenesterne har udarbejdet forslag til afvikling af kontorerne. Der er blevet udarbejdet løsninger for, hvordan kontorerne personale kan erstattes af ressourcer enten i hovedsædet eller i delegationerne, og der er fastsat en tidsplan for overgangsperioden for at sikre, at projekterne og programmerne kan videreføres.

Rådet anmoder Kommissionen om at ajourføre regnskabsoplysningerne inden udgangen af første kvartal af hvert regnskabsår, især for så vidt angår saldoen af uindfrie forpligtelser, således at der opnås et mere nøjagtigt billede af situationen. Kommissionen svarer, at oplysningerne om frigørelser i løbet af regnskabsåret for så vidt angår uindfrie forpligtelser medtages i Kommissionens beretning om gennemførelsen af budgettet (tabellen over indvirkningen af tidligere indgåede forpligtelser). Denne rapport offentliggøres en gang om måneden med de samlede oplysninger for hvert afsnit og tre gange om året med oplysninger for hver budgetpost.

Rådet anmoder Kommissionen om at forbedre kontrollen med udbudsprocedurerne, således at man undgår uforholdsmæssigt store eller uberettigede udgifter. Kommissionen skal gøre opmærksom på, at den håndbog, som den vedtog den 10. november 1999, medfører en væsentlig forenkling af procedurerne. Den har været anvendt på de centraliserede aftaler siden den 1. juni 2000 og vil gradvis blive anvendt på de decentraliserede aftaler.

Rådet ønsker, at Kommissionen skal foretage en metodisk revision af NGO'ernes regnskaber med hensyn til udgiftsbilag. Kommissionen svarer, at indførelsen af en ny standardkontrakt for tilskud i forbindelse med bistand til tredjelande, som har været anvendt siden den 1. januar 2000, har været med vil at løse problemet med efterprøvning af udgifterne. På grundlag af denne nye kontrakt skal der således i visse tilfælde foretages systematisk revision, og under alle omstændigheder foretages den sidste udbetaling først, når udgifterne er dokumenteret på grundlag af den endelige gennemførelsesrapport.

2.6. Administrationsudgifter

Rådet ønsker, at Kommissionen forvalter driftsudgifterne til delegationerne strengere. Kommissionen skal gøre opmærksom på, at den har iværksat en række foranstaltninger, herunder en ajourføring af balancen pr. 31. december 1999 med hensyn til grunde, bygninger og anlægsaktiver under etablering i tredjelande (afsluttet), udarbejdelse af nyt software til brug ved decentral forvaltning af mængde- og værdifortegnelserne i delegationerne i tredjelande (iværksættes den 1. januar 2001), forbedring af metoden for tilpasning af lønnen for de lokalt ansatte, der er arbejder i delegationerne i tredjelande, og en revision af den supplerende sygeforsikringsordning for lokalt ansatte.

2.7. Finansielle instrumenter og bankaktiviteter

Rådet ønsker, at der udarbejdes og iværksættes en løsning, som gør det muligt for Revisionsretten at foretage en tilfredsstillende kontrol med Den Europæiske Investeringsfond (EIF). Kommissionen svarer, at EIF er under omstrukturering, således at EIF vil få aktiemajoriteten. Hvad angår Revisionsrettens revisionsbeføjelser viderefører Kommissionens sine bestræbelser på at finde en pragmatisk løsning i overensstemmelse med de forslag, den fremsatte sidste år.

2.8. Revisionserklæring

Rådet finder det uacceptabelt, at antallet af fejl på trods af de bestræbelser, der er udfoldet, ikke er faldet i forhold til foregående regnskabsår. Kommissionen svarer, at Revisionsretten allerede har afgivet en positiv revisionserklæring ("DAS") vedrørende egne indtægter og forpligtelser. Med hensyn til betalingerne er det dog fortsat nødvendigt at nedbringe antallet af fejl betydeligt. Hvad angår fejlene med hensyn til regnskabernes formelle rigtighed er der i forbindelse med de fejl, som Revisionsretten har påpeget, i de fleste tilfælde ikke tale om manglende overholdelse af finansforordningen, men om, at finansforordningen ikke opfylder Revisionsrettens kriterier. Kommissionen har fremsat et ambitiøst forslag til en reform af finansforordningen, og der er truffet vigtige foranstaltninger. På landbrugsområdet er der ved hjælp af regnskabsafslutningsordningen og inspektions- og sanktionsordningerne inddrevet et beløb til fællesskabsbudgettet, som ligger meget tæt på det mest sandsynlige tab, der kan ekstrapoleres ud fra Revisionsrettens DAS-stikprøve. På andre områder, såsom strukturfondene, er der gjort væsentlige fremskridt, særlig faktabladene om støtteberettigelse, forordning 2064/97 og foranstaltningerne under Agenda 2000.

3. MEDLEMSSTATERNES SVAR

3.1. - Generel indledning:

* Retten mener, at medlemsstaterne skal træffe de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader EU's finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Kun få medlemsstater har svaret på denne bemærkning fra Rettens side. Det fremgår dog af svarene, at der er enighed om, at der ikke bør være forskel mellem de midler, der anvendes til at forsvare de finansielle interesser på nationalt og EU-plan. Alle understreger, at de foranstaltninger, der træffer til bekæmpelse af svig, der kan skade Fællesskabets finansielle interesser, svarer til dem, der træffer for at bekæmpe svig, der skader deres egne finansielle interesser.

En af medlemsstaterne støtter sig på rapporten fra den uafhængige ekspertgruppe og dens 91 anbefalinger vedrørende forvaltning, finanskontrol og bekæmpelse af svig. Den foreslår, at der

etableres en ny juridisk ramme og en europæisk anklagemyndighed, som skal stå for den retlige opfølgning af OLAF's administrative undersøgelser, at der oprettes en offentlig enhed i hver medlemsstat, som skal have til opgave at retsforfølge overtrædelser på EU-plan, samt at der oprettes en europæisk anklagemyndighed, som har delegerede anklagere i medlemsstaterne under sig, og som skal retsforfølge alle strafbare handlinger, der berører EF's finansielle interesser.

3.2. - Egne indtægter (Kapitel 1 i Årsberetningen)

* Retten omtaler den forsinkede overdragelse af told.

De medlemsstater, der svarer, meddeler, at de bestræber sig på at begrænse disse tilfælde mest muligt, eller at der er truffet foranstaltninger til at sikre en bedre forvaltning af betalingen af toldskyld. Dog kan risikoen for forsinkelser ikke fuldstændig fjernes, dels på grund af de komplicerede toldregler og -procedurer, dels på grund af de mange berørte tjenester og antallet af toldanmeldelser.

* Retten konstaterer væsentlige fejl i de særskilte regnskaber, der føres af medlemsstaterne med henblik på de traditionelle egne indtægter.

To medlemsstater støtter Kommissionens forslag om at ændre forordning nr. 1552/89 om afskrivning med henblik på at gøre proceduren mere effektiv.

Et antal medlemsstater meddeler, at de har etableret edb-systemer med henblik på at undgå de talrige fejl, som det tidligere system for manuel bogføring uundgåeligt medførte, eller at de har udarbejdet instrukser om, hvordan de konstaterede fejl afbødes. En af medlemsstaterne anfægter Rettens påstand.

3.3. - Den fælles landbrugspolitik (Kapitel 2 i Årsberetningen)

* Retten konstaterer manglende gennemsigtighed i den månedlige anmeldelse af korrektioner i forhold til den foregående anmeldelse.

To medlemsstater deler Kommissionens synspunkt om, at Rettens forslag vedrørende den ønskede gennemsigtighed vil medføre mindst en fordobling af budgetposterne, dvs. hvis udligningerne gennem tidligere betalinger skulle fremgå. På grund af, at både korrektionerne og registreringer er af midlertidig karakter, ville sådanne yderligere oplysninger i de månedlige anmeldelser øge administrationsbyrden.

Én medlemsstat mener, at en vis fleksibilitet er ønskelig og insisterer på, at fællesskabsbestemmelserne ikke må blive for komplicerede.

* Retten kritiserer den manglende identifikation af negative udgifter.

De medlemsstater, der svarer, mener, at regnskaberne generelt er pålidelige, og at situationen med hensyn til fordringer normalt er kendt. Én medlemsstat mener, at der er grund til forsigtighed ved registreringen af udgifter på aktivsiden, for at undgå dobbelt bogføring.

Én medlemsstat minder om Kommissionens forslag, som blev forelagt den 16. december 1999 for EUGFL-udvalget, og som indebærer, at medlemsstaterne vil blive opfordret til, for regnskabsåret 2000, at vurdere, hvorvidt fordringerne vil kunne inddrives.

* Retten kritiserer, at der er for høje angivelser fra de endelige modtagere.

To medlemsstater svarer, at de har bestræbt sig på fortsat at forbedre kontrolprocedurerne vedrørende udgifterne under den fælles landbrugspolitik.

Én medlemsstat slår til lyd for en forenkling af EU's landbrugslovgivning. Den mener, at jo mere tvetydige og komplicerede reglerne er, desto mere vil gennemførelsen, forvaltningen og kontrollen af dem være kompliceret og kostbar, og desto større risiko vil der være for svig.

* Retten konstaterer, at de obligatoriske registre ikke er udarbejdet i to af medlemsstaterne, eller at de ikke opfylder bestemmelserne.

De to medlemsstater godtager Rettens kritik, og meddeler, at de obligatoriske registre er indført og tilpasset fællesskabsbestemmelserne.

* Rettens kritiserer, at eksportdokumenter indgivet med henblik på eksportrestitutioner ikke var korrekte.

En medlemsstat svarer, at for at undgå gentagelser af dette er instrukserne til Tolddirektoratet blevet gjort klarere og Landbrugsdirektoratets uddannelse af toldagenter blevet forbedret.

* Retten konstaterer, at på støttemodtagerniveau er registrene over besætninger, navnlig over oksekødsproduktionen, ikke ført korrekt.

De medlemsstater, der svarer, meddeler, at de har truffet de nødvendige foranstaltninger til at korrigere det problem, Retten omtaler. De meddeler, at der er oprettet et en tjeneste til registrering af kvægbestanden, at uddannelsen af avlere er blevet forbedret, og at der er udarbejdet et standardregister for alle kvægproducenter.

3.4. - Strukturfondene (Kapitel 3 i Årsberetningen)

* Retten konstaterer fejl i udgiftsanmeldelserne, når foranstaltningerne er afsluttet.

To medlemsstater har svaret, at de initiativer, Kommissionen har truffet inden for rammerne af SEM 2000 og Agenda 2000, vil medvirke til at forbedre kontrollen.

* Retten konstaterer manglende systematisk kontrol af afsluttede projekter under Samhørighedsfonden.

En medlemsstat svarer, at der er etableret en enhed for finansiel kontrol af EFRU og Samhørighedsfonden med ansvar for stikprøvekontrol af udgifter under disse fonde. Enheden indberetter sine resultater til Kommissionen og til Finansministeriet.

* Retten udpeger en række tilfælde, hvor støtteberettigelseskriterierne ikke er overholdt.

Nogle lande svarer, at foranstaltninger som forordning 2064/97 og databladene for støtteberettigede udgifter vil forbedre situationen.

* Retten bemærker, at de fleste af substansfejlene vedrørende de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed forekommer hos de endelige støttemodtagere.

De fire medlemsstater, som besvarer Rettens bemærkninger, meddeler, hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på at undgå fejl hos de endelige støttemodtagere. Et land siger, at alle tilfælde, hvor der er konstateret eller foreligger mistanke om svig og uregelmæssigheder, undersøges, og de fornødne foranstaltninger træffes. Tilfældene og opfølgingsforanstaltningerne indberettes til Kommissionen. Et andet land meddeler, at der er arrangeret uddannelses- og informationsmøder for administratorer på alle niveauer i de gennemførende organisationer. I én medlemsstat er der udarbejdet checklister og udsendt information med henblik på at begrænse antallet af fejl mest muligt.

* Retten mener, at Kommissionens og medlemsstaternes kontrol er utilstrækkelig.

Nogle medlemsstater mener, at reglerne om finansiel kontrol, og dermed beskyttelsen af Fællesskabets midler, er blevet forbedret med forordning (EF) nr. 2064/97. Den strammer reglerne om kontrol og giver mulighed for uafhængige godkendelser. Et af landene lægger mere vægt på kontrollens kvalitet end på dens kvantitet.

En af medlemsstaterne gør opmærksom på de begrænsede ressourcer inden for de nationale og regionale administrative instanser.

* Retten påpeger, at det er nødvendigt at styrke den finansielle forvaltning og kontrollen.

Nogle medlemsstater omtaler en øget uddannelsesindsats med henblik på at afsløre og fjerne fejl og indførelse af nye edb-baserede informationssystemer.

* Retten mener, at det i dag er vanskeligt at få samlede oplysninger om projekter af samme type, om hvorvidt de er bæredygtige og rentable, om de indvirker positivt eller negativt på hinanden og om deres samlede effekt. Sådanne informationssystemer, der skal etableres som led i partnerskabet, er nødvendige for både Kommissionen og medlemsstaterne, og hvis der ikke sker fremskridt i arbejdet med at udvikle dem, vil det blive vanskeligt at forbedre kvaliteten af de evalueringer, der skal foretages i henhold til de gældende bestemmelser.

En medlemsstat meddeler, at den er ved at udvikle et IT-system til at indsamle pålidelig finansiel og statistisk information. Formålet er at sikre, at regnskabssystemerne er tilstrækkelige, at transaktionerne er korrekte, og at fællesskabsreglerne overholdes. Et andet land støtter tanken om, at der udvikles datasystemer med henblik på at forbedre evalueringsprocedurerne.

* Retten kritiserer midtvejsevalueringernes kvalitet og rækkevidde.

Nogle lande svarer, at der er gjort fremskridt med evalueringssystemerne, og at disse har nået de fastsatte målsætninger.

En medlemsstat har foretaget en undersøgelse af midtvejsevalueringerne i landet for at påpege mangler og udvikle metoder til næste programmeringsperiode.

I en anden medlemsstat blev der oprettet en uafhængig enhed i 1996 i partnerskab mellem Finansministeriet og Europa-Kommissionen. Den rådgiver og bistår de nationale myndigheder og Europa-Kommissionen ved evalueringen af strukturfondsprogrammer.

* Opfølgning af Rettens revision af EUGFL, Udviklingssektionen: Fremme af økologisk landbrug og af ikke-forurenende landbrugsmetoder er blandt de vigtigste elementer i reformen af den fælles landbrugspolitik, og de nævnes i det 5. handlingsprogram og i Rådets forordning nr. 2085/93. I en tilfældigt udvalgt stikprøve af landbrugere i alle de medlemsstater, Retten besøgte, havde imidlertid kun én modtaget støtte til etablering af en økologisk bedrift.

Nogle lande mener, at der på EU-plan er gode muligheder for at fremme økologisk landbrug, og at der allerede i dag ydes støtte til miljøorienterede foranstaltninger.

En medlemsstat er imidlertid ikke enig i Rettens bemærkning og påpeger, at dens politik er at behandle alle landbrugere ens, når det gælder strukturforanstaltninger. Økologisk landbrug har derfor ikke nogen fortrinsstilling med hensyn til investeringsstøtte.

* Opfølgning af Rettens revision af EUGFL, Udviklingssektionen: utilstrækkelig kontrol.

En medlemsstat mener, at øget kontrol kan ses som værende i modsætning til ønsket om at mindske stress og byrder for landbrugerne.

En anden medlemsstat mener, at kontrollens kvalitet bør øges, ikke primært gennem kontrol på stedet, men gennem programkontrol.

* Retten mener, at det går langsomt med at sikre en bedre anvendelse af grundprincipperne og med gennemførelsen af reformen.

Nogle af medlemsstaterne støtter Kommissionens svar, som går ud på, at den har truffet en række foranstaltninger, såsom datablade vedrørende udgifters støtteberettigelse, vedtagelsen af en forordning til gennemførelse af artikel 24 i samordningsforordningen (gennemførelse af finansiel samordning) og indgåelsen af aftaler med de nationale myndigheder om styrkelse af kontrollen. Disse instrumenter skulle i sammenhæng med den nye forordning, som indeholder en række nye elementer, på længere sigt hjælpe med til at løse de problemer, som Retten nævner.

3.5. DAS - Revisionserklæring (Kapitel 8 i Årsberetningen)

Kun få medlemsstater har forsøgt at svare på de almindelige bemærkninger i dette kapitel (i modsætning til, hvad tilfældet er med de afslørede specifikke fejl).

* Retten påpeger et uacceptabelt stort antal substansfejl.

En medlemsstat mener, at det store antal fejl er foruroligende, og at Kommissionen må tage problemet op i forbindelse med den kommende reformpakke.

En anden medlemsstat mener, at en præcisering af forordningerne vil kunne bidrage til at nedbringe fejlprocenten på området.

* Retten anbefaler, at der træffes foranstaltninger til at forebygge, påvise og afhjælpe fejl.

En af medlemsstaterne understreger, at det er vigtigt at arbejde med forenkling og præcisering af forordningerne og at sikre, at forordningerne er sikre mod svig.

Nogle lande mener, at medlemsstaterne har et klart ansvar for at angribe fejl, der opdages af deres egne myndigheder og gennem kontrol.

BILAG 1 Foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at imødekomme bemærkningerne i Rådets henstilling

- De foranstaltninger, som Kommissionen har truffet, er angivet i bokse efter hver af Rådets henstillinger. Desuden har Kommissionen, når det var relevant, ajourført sin handlingsplan fra februar 2000 med nye foranstaltninger, der er blevet foreslået eller vedtaget af dens tjenester.

Indhold

Indledning

- 1 - Egne indtægter
 - 2 - Den fælles landbrugspolitik og fiskeriet
 - 3 - Strukturforanstaltninger
 - 4 - Interne politikker
 - 5 - Bistand til tredjelande
 - 6 - Administrationsudgifter
 - 7 - Finansielle instrumenter
 - 8 - Revisionserklæring
 - 9 - Særberetning nr. 1/99 om støtten til anvendelse af skummetmælk og skummetmælkspulver til dyrefoder
 - 10 - Særberetning nr. 2/99 om landbrugsreformens indvirkning på kornsektoren
 - 11 - Særberetning nr. 3/99 om Kommissionens forvaltning og kontrol af rentegodtgørelser
- Hovedpunkterne i Rådets bemærkninger om decharge for 1998 [1]

[1] a) Henstilling af 13. marts 2000 om meddelelse af decharge for gennemførelsen af det almindelige budget.

INDLEDNING

a) Rådet ønsker, at samarbejdet med medlemsstaterne om den finansielle forvaltning styrkes som led i den indsats, der allerede er gjort i forbindelse med SEM 2000-initiativet, eftersom det er medlemsstaterne, der har ansvaret for en stor del af budgettets gennemførelse.

Svar:

Kommissionen hilser Rådets støtte til styrkelsen af samarbejdet med medlemsstaterne om den finansielle forvaltning velkommen. Den har allerede bekræftet, at den har til hensigt at bibeholde Gruppen af Personlige Repræsentanter for Sund Finansiell Forvaltning, der blev oprettet til det formål som led i SEM 2000- initiativet.

b) Rådet mener, at omarbejdningen af finansforordningen skal være et nøgleelement i bestræbelserne på at opnå den ønskede forbedring af den finansielle forvaltning.

Svar:

Omarbejdningen af finansforordningen har flere forskellige formål, herunder at forbedre den finansielle forvaltning. Dette mål skal især nås via de bestemmelser, der omsætter de retningslinjer, som Kommissionen har fastsat i hvidbogen, til lovgivning. Det er specielt vigtigt at omdefinere de finansielle aktørers rolle for i højere grad at ansvarliggøre de anvisningsberettigede og at oprette en intern revisionstjeneste. Finansforordningen bekræfter principperne for budgetlovgivningen, som nu bl.a. omfatter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

c) Rådet finder, at maksimal udnyttelse af bevillingerne i det årlige budget ikke i sig selv er en indikator for forsvarlig forvaltning.

Svar:

Kommissionen er enig i denne holdning, som i øvrigt stemmer overens med definitionen af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, der er stadfæstet i finansforordningen (artikel 2), og som ifølge reformforslaget skal styrkes med henvisning til principperne om sparsommelighed, effektivitet og optimal udnyttelse af ressourcerne.

d) Rådet ønsker, at de foranstaltninger, som træffes for at få løst de problemer, der er konstateret med hensyn til gennemførelsen af budgettet, følges nøje op af Kommissionen for at undgå tilbagevendende problemer.

Svar:

Kommissionen er enig med Rådet og vil derfor hvert år fremlægge en handlingsplan.

e) Rådet konstaterer, at Revisionsretten endnu ikke har set sig i stand til at afgive positiv revisionserklæring på grund af en for stor fejlprocent i de underliggende betalingstransaktioner.

Svar:

Revisionsretten udsender hvert år en kvalitativ revisionserklæring (DAS), men offentliggør ikke fejlprocenterne. I nogle sektorer, såsom landbrugssektoren, har det ved hjælp af regnskabsafslutningsordningen og inspektions- og sanktionsordningerne været muligt at inddrive et beløb til fællesskabsbudgettet, som ligger meget tæt på det mest sandsynlige tab, budgettet har lidt. På andre områder, såsom strukturfondene, er der sket forbedringer, men det vil tage en vis tid, før resultaterne slår igennem (se handlingsplanen). Af vigtige foranstaltninger kan nævnes forordning 2064/97 og Agenda 2000-foranstaltningerne.

f) Rådet ser med tilfredshed på handlingsplanen og vil følge nøje med i, i hvilken udstrækning den gennemføres.

Svar:

Kommissionen er enig med Rådet i, at handlingsplanen løbende bør følges op. Den vil således blive forelagt for budgetmyndigheden ved årets begyndelse og ajourført efter det første halvår, så man kan følge med i, hvordan den føres ud i livet.

1. Egne indtægter

1.1. Rådets henstilling

a) Rådet ønsker forbedringer med hensyn til Kommissionens kontering og tilrådighedsstillelse af visse konstaterede, men endnu ikke inddrevne tilgodehavender.

Svar:

Kommissionen er enig med Rådet i, at det er nødvendigt at forbedre de procedurer, som medlemsstaterne anvender ved bogføringen af konstaterede, men endnu ikke inddrevne tilgodehavender. Af den grund har Kommissionen allerede i flere år som led i de årlige kontrolprogrammer anvendt bestemmelserne om kontrol på stedet i forordning 1150/2000 (tidligere forordning 1552/89) for at bringe tilfælde af uregelmæssig praksis frem i lyset og rette op på dem. I to tilfælde har Kommissionen indledt en overtrædelsesprocedure efter traktatens artikel 226, fordi en medlemsstat har nægtet at bringe sin regnskabspraksis i overensstemmelse med reglerne.

b) Rådet ønsker, at Kommissionen sikrer en opfølgning af de nationale momsindtægter, især i forbindelse med samhandelen inden for Fællesskabet.

Svar:

Kommissionen har indført en operationel procedure for automatisk fremsendelse af oplysninger om momsindtægterne. På grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne vil den fremlægge en første analyse af udviklingen i momsindtægterne på mødet for vicegeneraldirektørerne for indirekte beskatning den 12. september 2000.

1.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION>

Bemærkning til handlingsplanen (foranstaltning iv):

For ikke at anslå fordringerne i forvaltningsregnskabet for 1999 for højt har Kommissionen for første gang bogført en 100% værdikorrektion for tvivlsomme fordringer, som trækkes fra værdien af fordringerne på medlemsstaterne; denne korrektion er opført på balancens aktivside.

2. Den fælles landbrugspolitik og fiskeriet

2.1. Rådets henstilling

a) Rådet ønsker, at Kommissionen i forbindelse med omarbejdningen af finansforordningen fremlægger en præcis definition af begrebet negativ udgift og af, hvordan negative udgifter bogføres under overholdelse af underlofterne i de finansielle overslag.

Svar:

Omarbejdningen af finansforordningen giver mulighed for at bekræfte, at der ikke kan findes negative indtægter og udgifter. De negative udgifter erstattes af indtægter, hvoraf nogle vil blive øremærket på visse betingelser, som der gives en udtømmende liste over (artikel 17 i den omarbejdede finansforordning).

De forordninger, ifølge hvilke der skal ske fradrag i de udgifter, der skal angives, vil blive ændret tilsvarende.

b) Rådet anmoder om, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne forbedrer den måde, de udbetalende organer fungerer på, særlig med hensyn til angivelserne, bl.a. for at gøre budgetoverslagene mere pålidelige.

Svar:

- Med hensyn til alle landbrugsudgifterne har Kommissionen i løbet af 1999 fået foretaget en feasibility-undersøgelse vedrørende oprettelsen af en database med detaljerede oplysninger, som skal gøre det muligt at råde over finansielle oplysninger om hver enkelt transaktion. Da det ifølge undersøgelsen er muligt at oprette en sådan base, er der indledt en udbudsprocedure med henblik på at oprette basen.

- For ledsageforanstaltningernes vedkommende har Kommissionen for at løse problemet med de meget upålidelige overslag ved forordning (EF) nr. 1750/1999 indført en sanktionsordning, som anvendes, når der konstateres væsentlige forskelle mellem udgifterne og overslagene i forbindelse med udviklingen af landdistrikterne.

c) På trods af de konstaterede forbedringer er der stadig for mange fejl, hvilket svækker de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Rådet påpeger dog, at den kontrol, der foretages i forbindelse med regnskabsafslutningen, mindsker de finansielle følger af den situation, som ville foreligge, hvis man blot ekstrapolerede de fejl, som Revisionsretten har konstateret.

Svar:

Det skal bemærkes, at resultaterne af kontrollen i forbindelse med regnskabsafslutningen har medført en gennemsnitlig årlig samlet korrektion på 900 mio. EUR, dvs. 2,2% af budgettet, hvilket ligger meget tæt på Revisionsrettens ekstrapolering af DAS-fejlprocenten.

2.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION>

Bemærkninger til handlingsplanen:

Der vil ved planlægningen og gennemførelsen af revisionsbesøgene i medlemsstaterne i forbindelse med regnskabsafslutningen blive lagt særlig vægt på iværksættelsen og opfølgningen af alle disse foranstaltninger, der er vedtaget for at sikre en bedre overholdelse af fællesskabslovgivningen. Resultaterne fører som regel til henstillinger eller forslag til finansielle korrektioner på grund af manglende anvendelse af forskrifterne.

3. Strukturforanstaltninger

3.1. Rådets henstilling

a) Rådet ønsker, at evalueringen af resultaterne i forhold til de fastsatte mål forbedres, og at evalueringsmetoderne koordineres. Parallelt hermed ønsker det, at man styrker partnerskaberne med medlemsstaterne.

Svar:

Den nye lovgivning indeholder også en klar definition af ansvaret for evalueringen. Det gør det lettere for den pågældende part at tage initiativer, selv om princippet om partnerskab stadig er det overordnede princip.

Kommissionen har desuden stillet et dokument om vurderingen af evalueringernes kvalitet, som anvendes i Kommissionen selv, til rådighed for medlemsstaterne. Endelig vedrører et af kriterierne for god forvaltning i forbindelse med resultatreserven kvaliteten af midtvejsevalueringerne.

Medlemsstaterne har gjort en stor indsats for at udvikle overvågningssystemerne og har dermed gjort det lettere at vurdere strukturforanstaltningernes virkninger på kort og lang sigt.

Ved starten af den nye programmeringsperiode (2000-2006) blev medlemsstaterne anmodet om at sætte tal på den forventede virkning af strukturforanstaltningerne. Det førte til, at der blev indført indikatorer, som kan bruges til at vurdere de opnåede resultater set i forhold til de fastsatte mål.

I forbindelse med den nye lovgivning er beføjelserne på andre områder i højere grad blevet decentraliseret til medlemsstaterne, men evalueringen er stadig baseret på et afbalanceret partnerskab, som det fremgår af artikel 40, stk. 3, artikel 42, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i forordning 1260/99.

For at forbedre koordineringen af evalueringsmetoderne i forbindelse med ESF for programmeringsperioden 2000-2006 har Generaldirektoratet for Beskæftigelse udarbejdet "Retningslinjer for overvågnings- og evalueringsordninger". Dette dokument, som henvender sig til de nationale administratorer, præsenterer bl.a. et standardevalueringsmandat, som skal sikre større ensartethed i udvælgelsen af de nationale bedømmere. Det giver også eksempler på overvågnings- og evalueringsindikatorer og præciserer strukturen og rollen for styringsgruppen, der danner ramme om partnerskabet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på evalueringsområdet.

For perioden 2000-2006 har Kommissionen med hensyn til de foranstaltninger, der henhører under udvikling af landdistrikterne, udarbejdet to manualer med en beskrivelse af de forskellige metoder med det formål at tilvejebringe en ensartet evalueringsstruktur og ensartede evalueringsmetoder for de forskellige regioner i EU. Ifølge disse manualer skal man besvare en række fælles evalueringssspørgsmål under anvendelse af fælles bedømmelseskriterier og indikatorer. Kommissionen har i lovgivningen fastsat, at der kun kan ske samfinansiering af evalueringsundersøgelserne, hvis de fælles spørgsmål besvares, og hvis der udarbejdes rapporter, som opfylder en række kvalitetskriterier, som er fastlagt i retningslinjerne. I gennemførelsesforordningen har Kommissionen sørget for, at partnerskabet med medlemsstaterne om evalueringerne er blevet styrket.

For perioden 1994-1999 er der ud fra samme filosofi udarbejdet tilsvarende manualer til brug ved den efterfølgende evaluering af foranstaltningerne under mål 5a) og 5b).

b) Rådet ønsker, at ordningen for regnskabsmæssig opfølgning, ifølge hvilken forpligtelserne frigøres, gøres klarere, så det bliver lettere at få styr på situationen med hensyn til strukturforanstaltningerne.

Svar:

For den nye periode 2000-2006 vil den regnskabsmæssige opfølgning blive varetaget af Kommissionens edb-regnskabssystem (SINCOM 2), hvor man medtager og anvender en gyldighedsfrist for alle forpligtelserne. Indgåelsen af forpligtelser i trancher begrænses i henhold til artikel 31, stk. 2, i den generelle strukturfondsforordning (forordning 1260/99).

For programmerne for de tidligere programmeringsperioder udarbejder de generaldirektorater, der forestår forvaltningen, resultatattavler, som viser de programmer, der ved at blive afsluttet, og hvor langt man er kommet med afslutningsproceduren samt eventuelle problemer i forbindelse hermed. Så snart afslutningsproceduren er slut, vil de uindfriede forpligtelser straks blive frigjort. I begyndelsen af hvert år reviderer de generaldirektorater, der forestår forvaltningen, listen over

uindfriede forpligtelser, der er fremført fra det foregående år, så man kan fastslå, om de er nødvendige, og i modsat fald frigøre dem.

c) Rådet ønsker, at der på betalingsområdet skelnes mellem forskudsbetalinger og endelige betalinger.

Svar:

Hvad angår de forskellige former for betalinger har Kommissionen iværksat en undersøgelse, både for at omdefinere de oplysninger, der skal offentliggøres i de konsoliderede finansielle oversigter, og for at analysere mulighederne for en effektiv gennemførelse. Denne fremgangsmåde omfatter en præcisering af begreberne vedrørende de forskellige former for betalinger som led i omarbejdningen af finansforordningen og tager hensyn til den nye lovgivningsmæssige ramme for strukturfondene for programmeringsperioden 2000-2006, der sikrer en mere gennemsigtig forvaltning.

Omarbejdningen af finansforordningen gør det muligt at revidere de forskellige betalingsformer fuldstændigt, og det foreslås, at man ligesom i strukturfondsforordningerne sonder mellem forfinansiering, mellemliggende betaling (tilbagebetaling) og betaling af saldo. Sondringen mellem forskud og acountobeløb, som Revisionsretten havde fremsat bemærkninger om, afskaffes.

d) Rådet ønsker, at kontrollen i fællesskabsinterventionernes afslutningsfase styrkes, bl.a. i forbindelse med programmerne for perioden 1994-1999.

Svar:

I kontrolprogrammet for 2000 og i endnu større omfang planerne for 2001 tages der hensyn til denne anmodning fra Rådet.

Den kontrol, som Kommissionen vil foretage i 2001 og delvis i 2002, vil blive koncentreret om afslutningen af interventionerne for programmeringsperioden 1994-1999. Den største indsats på området skal dog gøres af de nationale myndigheder, der skal overholde artikel 8 i forordning 2064/97. Ifølge denne artikel skal medlemsstaterne senest på tidspunktet for anmodningen om endelig betaling forelægge Kommissionen en erklæring, der resumerer konklusionerne af de kontrolundersøgelser, der blev foretaget i de foregående år, og en generel konklusion, hvad angår gyldigheden af anmodningen om endelig betaling og den endelige udgiftsanmeldelse. Erklæringen skal udarbejdes af en person eller et organ, der udøver sin funktion uafhængigt af den ansvarlige tjeneste. Kontrolundersøgelserne skal vedrøre mindst 5% af de samlede støtteberettigede udgifter og et repræsentativt udsnit af udgifterne.

e) Rådet ønsker, at der sikres en sammenhæng mellem strukturforanstaltningerne og andre fællesskabspolitikker, især inden for miljøbeskyttelse.

Svar:

Der er medtaget en specifik artikel i Rådets nye forordning nr. 1260/99 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene. I artikel 12 hedder det således: "Operationer, der medfinansieres af fondene eller af EIB eller et andet finansielt instrument, skal være forenelige med traktaten og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, samt med Fællesskabets politikker og aktioner, herunder dem der vedrører konkurrencereglerne, offentlige udbud, beskyttelse og forbedring af miljøet, fjernelse af uligheder og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder".

Derudover lægges der i Rådets forordning nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne for perioden 2000-2006 særlig vægt på sammenhængen med de øvrige fællesskabspolitikker. Hele forordningen er inspireret af behovet for miljøbeskyttelse. En af artiklerne vedrører specifikt miljøbeskyttelse, mens miljøbeskyttelse i flere andre artikler er en betingelse for støtteberettigelse. Desuden er foranstaltningen for miljøvenligt landbrug den eneste foranstaltning, der obligatorisk skal anvendes i medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikterne. Overholdelsen af og sammenhængen med de øvrige fællesskabspolitikker, herunder den fælles landbrugspolitik, sikres af forordningens artikel 37 til 39.

f) Rådet ønsker, at konkurrencereglerne overholdes ved indgåelse af aftaler.

Svar:

Der er medtaget en specifik artikel i Rådets nye forordning nr. 1260/99 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene. I artikel 12 hedder det således: "Operationer, der medfinansieres af fondene eller af EIB eller et andet finansielt instrument, skal være forenelige med traktaten og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, samt med Fællesskabets politikker og aktioner, herunder dem der vedrører konkurrencereglerne, offentlige udbud, beskyttelse og forbedring af miljøet, fjernelse af uligheder og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder".

På de områder, som er åbne for konkurrence (f.eks. kontrakter om faglig bistand), sikrer Kommissionen sig under kontrollen på stedet, at de myndigheder, der forvalter fællesskabsprogrammerne, overholder EU's konkurrenceregler.

g) Rådet anmoder endnu en gang Kommissionen om at forelægge det en beretning om gennemførelsen af kontrolforanstaltningerne i henhold til forordning (EF) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og forordning (EF) nr. 2185/96 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder.

Svar:

Et arbejdsdokument fra Kommissionen af 16. maj 2000 med titlen "Rapport om anvendelsen af Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder" (reference SEK(2000) 844) er allerede blevet forelagt for Rådet. Rådets ønske er således allerede blevet efterkommet.

h) Den reform, der er iværksat som led i Agenda 2000, og den igangværende reform af Kommissionen skulle gøre det muligt at afhjælpe en række af de problemer, Revisionsretten har peget på, og at forenkle forvaltningen og forbedre programmeringen af strukturforanstaltningerne og samordningen og evalueringen heraf samt at styrke partnerskabet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Svar:

En forenkling af forvaltningen, en forbedring af programmeringen, en bedre samordning og evaluering af foranstaltningerne samt en styrkelse af partnerskabet er de grundlæggende punkter i Kommissionens forslag i Agenda 2000, og de er blevet medtaget i de nye forordninger. Antallet af mål for strukturfondene er blevet skåret ned fra 7 til 3 og antallet af fællesskabsinitiativer fra 14 til 4, hvilket vil medføre en væsentlig reduktion i antallet af programmer, som medlemsstaterne og Kommissionen skal iværksætte. Styrkelsen af partnerskabet er blevet muliggjort af den nye generelle forordning, som har udvidet partnerskabet, der nu omfatter Kommissionen, medlemsstaten, de regionale og lokale myndigheder (herunder miljømyndighederne), arbejdsmarkedets parter og andre kompetente organer (herunder organer, der beskæftiger sig med miljøet og ligestilling mellem mænd og kvinder).

Flere af de bestemmelser, der er indsat i strukturfondsforordningerne, vil også gøre det muligt at forbedre programmeringen og den budgetmæssige forvaltning af fondene under overholdelse af især de beløb, der er fastsat i de finansielle overslag: Der fastsættes en fælles deflator til brug ved omregningen af de beløb, der er fastsat i basispriser for 1999, til løbende priser for hvert enkelt år, der indgås automatisk forpligtelser i årlige trancher, samtidig med at den ikke indfrie del af forpligtelserne automatisk frigøres efter en vis frist, og der indføres et system med acountobeløb og tilbagebetalinger for betalingerne.

3.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION<

4. Interne politikker

4.1. Rådets henstilling

a) Rådet ønsker, at Kommissionens kontrol på stedet intensiveres.

Svar:

Generaldirektoratet for Forskning har siden 1996 intensiveret sine finansielle revisioner på stedet kraftigt. For eksempel blev der i 1996 kun foretaget 42 kontrolbesøg af denne art, mens antallet af reviderede kontrakter kun var på 55. Pr. 19. juni 2000 var der allerede foretaget 87 revisioner vedrørende indeværende år, mens antallet af behandlede kontrakter var på 127.

Generaldirektoratet for Forskning har desuden forpligtet sig til at kontrollere op til 10% af de kontrahenter, der kan revideres. Denne væsentlige intensivering af kontrolarbejdet er resultatet af følgende:

- for det første Generaldirektoratet for Forsknings iværksættelse af et udbud i samarbejde med Generaldirektoratet for Informationsfundet og Generaldirektoratet for Fiskeri og den efterfølgende indgåelse af en rammekontrakt med eksterne revisorer med henblik på gennemførelsen af kontrol på stedet

- for det andet styrkelsen og stabiliseringen af revisionsholdet i Generaldirektoratet for Forskning, der bl.a. har ansvaret for opfølgningen af og kontrollen med de revisioner, der udføres af det eksterne revisionsfirma.

I Generaldirektoratet for Energi og Transport er der planlagt næsten 60 kontrolbesøg på stedet i 2000. I 1999 blev der gennemført 52 kontrolbesøg på stedet.

Generaldirektoratet for Transport og Energi har bl.a. kunnet forøge antallet af kontrolbesøg på stedet takket være en rammekontrakt, som gør det muligt at anvende eksterne revisorer til kontrolbesøg i organer, der modtager fællesskabsbidrag under rammeprogrammet for forskning.

b) Rådet ønsker, at de hvilende forpligtelser frigøres, og at indtægtsordrerne udføres hurtigt.

Svar:

For at forbedre opfølgningen af de hvilende forpligtelser og udførelsen af indtægtsordrerne har Generaldirektoratet for Forskning indført følgende administrative procedurer:

- for det første en opfølgning af de hvilende forpligtelser hver anden måned, hvilket indebærer, at man enten straks frigør de forpligtelser, der kan frigøres, eller at man eventuelt udsteder indtægtsordrer for dem

- for det andet en fuldstændig opfølgning af de 225 indtægtsordrer, der ligger før 1999, og som kontrahenterne endnu ikke har efterkommet.

For de fem første måneder af 2000 er der således udstedt 310 indtægtsordrer. De er det konkrete resultat af opfølgningsarbejdet. Det skal også påpeges, at stigningen i antallet af afsluttede revisioner har haft en positiv virkning, da det har været med til at fremskynde fastlæggelsen af fordringerne og dermed udstedelsen af de tilsvarende indtægtsordrer.

Efter sammenlægningen har Generaldirektoratet for Energi og Transport prioriteret nedbringelsen af antallet af hvilende kontrakter højt. Det har oprettet en enhed, der skal tage sig af de udestående sager, og som forventer at have afsluttet / behandlet ca. 500 hvilende kontrakter som defineret af Revisionsretten (ingen transaktioner i de sidste to regnskabsår) inden udgangen af 2000.

Med hensyn til en hurtig udførelse af indtægtsordrerne er Generaldirektoratet for Budget i gang med at udvikle edb-værktøjet SINCOM 2, der skal sikre en bedre forvaltning af indtægtsordrerne, både for de anvisningsberettigede generaldirektorater og for Generaldirektoratet for Budget; samtidig vil der blive udviklet et rapporteringsredskab. Desuden har Generaldirektoratet for Budget allerede besluttet at styrke sektoren for inddrivelse af fordringer for bedre at kunne klare den stigende arbejdsbyrde.

c) Rådet ønsker, at gennemførelsessatsen for programmerne tages i betragtning ved udarbejdelsen af finansieringsoversigterne for forslagene, idet bortfaldne bevillinger ikke medregnes.

Svar:

Der gives allerede fuldstændige oplysninger om gennemførelsen af budgettet som led i den årlige budgetprocedure, bl.a. i arbejdsdokumenterne.

d) Rådet ønsker en forenkling af kontraktens klausuler om de indirekte omkostningers støtteberettigelse på forskningsområdet.

Svar:

Under det 4. rammeprogram var det kun de deltagere i FTU-programmer, der anvendte ordningen med yderligere omkostninger, der kunne fastsætte deres indirekte omkostninger til 20% af de samlede omkostninger.

Under det 5. rammeprogram er der indført yderligere forenklinger, idet man bl.a. har præciseret definitionen af de støtteberettigede udgifter og indført muligheden for ved godtgørelsen af de indirekte omkostninger at vælge et fast grundlag svarende til 80% af personaleomkostningerne. Det er også muligt at indgå en kontrakt om fast tilskud i forbindelse med tildeling af specifikke sonderingspræmier for små og mellemstore virksomheder og projekter op til 100 000 EUR.

For at sikre en yderligere forenkling, herunder bl.a. lette forvaltningen af projekterne på det administrative og finansielle plan, samtidig med at beskyttelsen af Kommissionens finansielle interesser og alle parternes retssikkerhed forbedres, overvejer Generaldirektoratet for Forskning muligheden for at indgå målrettede omkostningsaftaler med de deltagere, der anvender ordningen med samlede omkostninger, hvor man sammen med dem fastlægger deres gennemsnitlige personaleomkostninger og indirekte omkostninger. Til det formål er det nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 996/1999 af 11. maj 1999 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser for Rådets afgørelse nr. 1999/65/EF [2]. Forslaget herom er på nuværende tidspunkt til høring i de forskellige tjenestegrene.

[2] Om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning samt regler for formidling af forskningsresultater med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram (1998-2002).

På det grundlag kan man eventuelt i forbindelse med det 6. rammeprogram overveje at gå over til generelt at anvende faste omkostninger.

e) Rådet minder Kommissionen om, at det har opfordret den til at fremlægge et forslag til en forordning, der kan udgøre retsgrundlaget for de generelle foranstaltninger til udbredelse af information og kommunikation (B3-300).

Svar:

Kommissionen sørger for, at denne budgetpost gennemføres i overensstemmelse med artikel 21 i finansforordningen og med den del af den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999, der vedrører retsgrundlag.

4.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION>

Bemærkninger til handlingsplanen:

* Foranstaltning i, ii, iii, iv og vi:

Som anført i den første udgave af handlingsplanen vil virkningerne af denne foranstaltning - foranstaltning (i) - først slå igennem i 2002, når projekterne under 5. rammeprogram afsluttes.

Den 8. april 1999 underskrev Kommissionen rammekontrakt nr. 1213/99 med Blumer Accountants en Adviseurs om en række tjenesteydelser i revisionssektoren - foranstaltning (ii). Kontrakten om det første tildelte parti blev underskrevet den 18. juni 1999 og omfattede 20 revisioner (54 projekter), der skulle gennemføres i løbet af 9 måneder. I marts 2000 påbegyndte Generaldirektoratet for Informationssamfundet endnu et parti, som omfattede 20 nye revisioner (42 projekter).

Den forudgående kontrol med de potentielle kontrahenters økonomiske pålidelighed er blevet øget - foranstaltning (iii). Der træffes en række forebyggende foranstaltninger, såsom krav om bankgaranti, en reduktion af det forskud, der skal udbetales, og en mindskelse af kontrahentens deltagelse, hvis man opdager, at der kan være en risiko, som kan skade projektforløbet og beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser.

Forvaltningsreglerne - foranstaltning (iv) - for det 5. rammeprogram er blevet taget op til fornyet behandling i en tværtjennlig arbejdsgruppe. Det er blevet besluttet at foretage en række forenklinger, såsom en forøgelse af det maksimale beløb for tildeling af kontrakter om faste tilskud samt standardisering af de støtteberettigede omkostninger med én enkelt finansieringsmodel, som

er baseret på faste indirekte omkostninger, og endelig indførelsen af administrative sanktioner for at undgå, at kontrahenter, der har begået alvorlige finansielle uregelmæssigheder, kan deltage; disse forenklinger er ved at blive ført ud i livet.

Der er lavet et udkast til et nyt regnskabssystem - foranstaltning (vi) - som forener de finansielle, juridiske og regnskabsmæssige krav, og som er blevet behandlet i forbindelse med den igangværende omarbejdning af finansforordningen. Denne foranstaltning har mindsket de negative virkninger, der er opstået i forbindelse med kontrollen med sagerne på grund af presset ved den årlige afslutning af de foregående år.

* Foranstaltning (v):

Gennemgangen af regnskabskoderne skrider godt frem. Generaldirektoratet for Budget har således i forbindelse med omarbejdelsen af finansforordningen fremsat et forslag med henblik på at definere disse begreber under overholdelse af de finansielle, juridiske og regnskabsmæssige krav. Det forventes, at forslaget vil blive iværksat hurtigst muligt, så snart reformen er vedtaget.

5. Bistand til tredjelande

5.1. Rådets henstilling

a) Rådet ønsker, at situationen med hensyn til gennemførelsen af budgetbevillingerne forbedres gennem tilpasning af den forvaltningsmæssige praksis for at undgå, at både forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne koncentrerer sig i slutningen af regnskabsåret.

Svar:

Generaldirektoratet for Udvikling er på baggrund af koncentrationen af gennemførelsen af forpligtelsesbevillingerne i slutningen af året gået over til systematisk at anvende indkaldelser af forslag for de budgetposter, der hører ind under dets ansvarsområde. Det har for år 2000 givet sig udslag i en række indkaldelser af forslag, som vil give resultater i slutningen af året, og forventes at give de nødvendige erfaringer til, at indkaldelserne af forslag for 2001 kan iværksættes tidligere, så man undgår den omtalte koncentration. Generaldirektoratet for Udvikling skal dog minde om, at gennemførelsen er yderst kompleks, bl.a. fordi man bestræber sig på at skabe sammenhæng med de foranstaltninger, der finansieres af EUF.

Hvis regnskabssystemet er til rådighed i begyndelsen af regnskabsåret, er gennemførelsen af betalingsbevillingerne ikke koncentreret i slutningen af året, tværtimod. Kommissionen vil sørge for, at de forhøjelser, der eventuelt måtte blive anmodet om, ikke finder sted i slutningen af regnskabsåret og medfører en koncentration.

b) Rådet ønsker en fortsat omfordeling af personalet til de prioriterede sektorer.

Svar:

Kommissionen har i Reformgruppen iværksat en undersøgelse af, om der er overensstemmelse mellem Kommissionens opgaver og dens menneskelige ressourcer, og den vil drage konklusionerne af denne undersøgelse i september. Budgetmyndigheden vil blive informeret om resultaterne af arbejdet, der indgår i den reform, den nye Kommissionen har iværksat.

c) Rådet ønsker, at Kommissionen forbedrer kontrollen med den kompetence, der overdrages til kontorerne for faglig bistand.

Svar:

RELEX-tjenesterne har på initiativ af Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser deltaget i et omfattende arbejde med præcisering og identifikation af kontrakterne med kontorerne for faglig bistand inden for deres arbejdsområde. Dette arbejde er i øvrigt blevet offentliggjort på Den Fælles Tjenestes netsted på Europa, som alle har adgang til.

Tjenesterne har i forbindelse med alle nye initiativer sikret sig, at vejledningen og standardkontrakten for kontorerne for faglig bistand overholdes. Desuden har tjenesterne i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer udarbejdet forslag til afvikling af kontorerne. Der er udarbejdet løsninger for, hvordan kontorerne personale kan erstattes af ressourcer enten i hovedsædet eller i delegationerne, og der er fastsat en tidsplan for overgangsperioden for at sikre, at projekterne og programmerne kan videreføres.

d) Rådet anmoder Kommissionen om at ajourføre regnskabsoplysningerne inden udgangen af første kvartal af hvert regnskabsår, især for så vidt angår saldoen for uindfriede forpligtelser, således at der opnås et mere nøjagtigt billede af situationen.

Svar:

Oplysningerne om frigørelser i løbet af regnskabsåret for så vidt angår de uindfriede forpligtelser medtages i Kommissionens beretning om gennemførelsen af budgettet (tabellen over indvirkningen af tidligere indgåede forpligtelser). Denne beretning offentliggøres:

- en gang om måneden med de samlede oplysninger for hvert afsnit

- tre gange om året med oplysninger for hver budgetpost. Denne beretning udgives efter den regnskabsmæssige afslutning pr. 31. maj, 31. august og 31. december.

e) Rådet anmoder Kommissionen om at give højere prioritet til tilbagebetaling af forskud, der ikke er blevet brugt.

Svar:

Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser er enig med Rådet og iværksatte i 1999 den ønskede ændring, som vil blive videreført i 2000 i forbindelse med gennemgangen af de gamle sager.

For bedre at kunne følge med i udviklingen i inddrivelserne har Generaldirektoratet for Budget til hensigt at udvikle denne funktion i SINCOM. Opfølgningen af indtægtsordrerne, som der bliver stadig flere af, efterhånden som efterslæbet indhentes og den finansielle kontrol skærpes, vil kræve, at der mobiliseres menneskelige ressourcer, som der er stor mangel på.

f) Rådet ønsker, at de tildelte bevillinger skal fordeles bedre for at undgå, at der på nogle områder findes en stor mængde ikke anvendte bevillinger, samtidig med at der på andre områder er tale om forsinkelser eller ligefrem standsninger i betalingerne på grund af manglende bevillinger.

Svar:

Kommissionen er enig med Rådet og skal understrege, at den, selv om budgetmyndigheden sommetider afviger fra sine overslag, har bestræbt sig på at forbedre fordelingen via overførsler, ligesom den gjorde gentagne gange i 1999.

Med hensyn til ECHO er forpligtelsesbevillingerne blevet udnyttet 100% de sidste tre år.

Betalingsbevillingerne er også blevet udnyttet næsten fuldt ud (97% i 1997 og 1998), undtagen i 1999, hvor udnyttelsesprocenten for betalingsbevillingerne var lavere (81%), fordi der i andet halvår blev foretaget en række exceptionelle forhøjelser af forpligtelsesbevillingerne, specielt en forhøjelse med henblik på Kosovo. De resterende betalingsbevillinger blev i øvrigt fremført til 2000.

Det er kun i nogle enkelte undtagelsestilfælde, at vi i meget korte perioder har været konfronteret med standsninger af betalingerne på grund af bevillingernes utilstrækkelighed. Det er for øvrigt en af grundene til, at ECHO har anmodet om og opnået:

- en overførsel af en væsentlig del af reserven for humanitær bistand til budgetpost B7-21

- sammenlægning af de fem forskellige budgetposter til kun to budgetposter.

Det vil bl.a. gøre det lettere for os at reagere på nye humanitære kriser, uden at gennemførelsen af forpligtelses- og betalingsbevillingerne blokeres, indtil bevillingerne kan overføres fra én budgetpost til en anden.

g) Rådet anmoder Kommissionen om at forbedre kontrollen med udbudsprocedurerne, således at man undgår uforholdsmæssigt store eller uberettigede udgifter.

Svar:

Den håndbog, som Kommissionen vedtog den 10. november 1999, medfører en væsentlig forenkling af procedurerne - 8 tærskelbeløb for aftaler om tjenesteydelser, bygge- og anlægsarbejder og leverancer - og dermed en mere effektiv forvaltning af de offentlige aftaler om bistand til tredjelande. Håndbogen har været anvendt på de centraliserede aftaler siden den 1. juni 2000 og vil gradvis blive anvendt på de decentraliserede aftaler.

h) Rådet ønsker, at Kommissionen bestræber sig på at nedbringe antallet af formelle fejl i betalingerne.

Svar:

Den Fælles Tjeneste for Eksterne Forbindelser er helt klar over de forpligtelser, Kommissionen har indgået. Den vil bestræbe sig på fremover at nedbringe procenten af formelle fejl, forudsat at den metode, der anvendes på denne procent, revideres efter aftale med Revisionsretten, sådan som Europa-Parlamentet anbefalede i forbindelse med sit arbejde vedrørende decharge for 1998.

I forbindelse med revisionen af finansforordningen bør der også i gennemførelsesbestemmelserne fastsættes definitioner af substantielle og formelle fejl.

i) Rådet ønsker, at Kommissionen skal foretage en metodisk revision af NGO'ernes regnskaber med hensyn til udgiftsbilag.

Svar:

Indførelsen af en ny standardkontrakt for tilskud i forbindelse med bistand til tredjelande, som har været anvendt siden den 1. januar 2000, har været med til at løse problemet med efterprøvning af udgifterne. På grundlag af denne nye kontrakt skal der således i visse tilfælde foretages systematisk revision, og under alle omstændigheder foretages den sidste udbetaling først, når udgifterne er dokumenteret på grundlag af den endelige gennemførelsesrapport. Kommissionen iværksatte allerede i 1999 Rådets henstilling, der var baseret på de gældende regler. Den skal påpege, at både Europa-Parlamentet og Revisionsretten har fremhævet, at det er nødvendigt at benytte sig af revisionen af finansforordningen til fremover at anvende en resultatorienteret metode snarere end en metode, der er baseret på midlerne.

Siden slutningen af 1995 har den finansielle tjeneste i ECHO systematisk aflagt revisionsbesøg hos de humanitære organisationer, der støttes af ECHO. De første fem år er der foretaget over 100 finansielle revisioner. De organisationer, der er blevet revideret, tegner sig for over 80% af den støtte, som ECHO har ydet. Disse revisioner havde bl.a. til formål at vurdere NGO'ernes systemer for finansiell forvaltning og intern kontrol og at kontrollere, at de originale regnskabsbilag stemte overens med de udgiftsangivelser, som var indsendt til ECHO.

ECHO har afgjort til hensigt at fortsætte og endda styrke denne metodiske kontrol. Den måde, kontrollen vil blive tilrettelagt på fremover, vil blive fastlagt alt efter den igangværende administrative reform, bl.a. vedrørende revisionsarbejdet og de minimumsstandarder for kontrol, som Kommissionen vil fastsætte.

j) Rådet håber, at den nye finansforordning vil indeholde effektive løsninger på de fleste af de problemer, der er behandlet i forbindelse med bistanden til tredjelande.

Svar:

Omarbejdningen muliggør en tilbunds gående revision af bestemmelserne i det nuværende afsnit IX. Denne revision sigter mod at harmonisere procedurerne for indgåelse af aftaler på dette område og at fastsætte en række betingelser, som skal gøre det muligt at forvalte bistanden decentralt.

k) Rådet mener, at en for generel definition af rammekontrakterne for partnerskab indebærer en risiko for, at procedurerne ikke præciseres.

Svar:

Kommissionen vedtog i marts 1998 en revideret rammekontrakt for partnerskab. Den nye rammekontrakt var resultatet af en grundig høring af ECHO-partnerne og medlemsstaterne i Udvalget for Humanitær Bistand. Den nye rammekontrakt trådte i kraft den 1. januar 1999.

Som Revisionsretten anfører i sin årsberetning for 1999, er de procedurer, der er indført med den nye rammekontrakt, klarere og enklere end procedurerne i den tidligere rammekontrakt, og de stemmer overens med Revisionsrettens henstillinger i særberetning 2/97.

Det skal også bemærkes, at Den Internationale Røde Kors Komité og Det Internationale Forbund af Røde Kors-selskaber har underskrevet en ændret rammekontrakt, som afspejler de to internationale organisationers særlige mandat.

FN-organerne har ikke underskrevet den nye rammekontrakt for partnerskab. I den generelle aftale, som Kommissionen og et antal FN-organer indgik i august 1999 sammen med de generelle betingelser i rammekontrakten for partnerskab, fastsættes standardrammerne for ECHO's aktivitetskontrakter med FN-organerne. Når de igangværende drøftelser af en forenkling af rapporteringen er afsluttet, kan der udarbejdes en specifik rammekontrakt for partnerskab, som inkorporerer de relevante aspekter af den generelle aftale.

Kommissionen har sørget for, at dens partnere ikke er blevet behandlet diskriminerende, samtidig med at den har udvist den nødvendige fleksibilitet til at tage hensyn til arten af deres mandat.

5.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION<

Bemærkninger til handlingsplanen:

- i) Forsinkelserne i betalingerne vedrørende bistanden til tredjelande er blevet indhentet fuldt ud i 1999.
- ii) Harmoniseret procedurevejledning for kontrakter om bistand til tredjelande: Tidspunkt for forventet indvirkning på DAS: 2001.
- iii) Standardkontrakt for tilskud, herunder kontrol med alle betalinger, der overstiger 100 000 EUR: 2001.

Størrelsen af de tilskud, som ECHO yder, er forholdsvis beskeden (1% af ECHO's budget). Siden 1999 har vi anvendt den standardkontrakt, der er fastlagt i vejledningen. Fra og med i år vil alle tilskud, der overstiger 100 000 EUR, i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 13. januar (KOM(2000) 11/2) blive revideret.

- vi) Uafhængig, standardiseret kontrol med programmerne

Et system til kontrol med aktive projekter i AVS-, ALA- og Middelhavslandene er under udarbejdelse og afprøvning og vil i 2001 og 2002 gradvis blive udvidet til at omfatte næsten alle projekter. Der vil være en række undtagelser, såsom visse bidrag til sektorprogrammer eller andre multidonorprogrammer og strukturtilpasningsprogrammer, der kræver en anden form for (makroøkonomisk) overvågning; og selv om systemet i første omgang baseres på eksterne kontrollører, vil det, hvis ressourceproblemerne i delegationerne kan løses, eventuelt være muligt at udvikle et mere omfattende og effektivt system, der er bedre integreret i Kommissionens gennemførelsesmekanismer. På nuværende tidspunkt og i 2001 fortsætter arbejdet med udarbejdelsen og den første gennemførelse.

- vii) Revision af tildelingsprocedurerne i finansforordningen: Afhænger af, hvornår finansforordningen vedtages.

6. Administrationsudgifter

6.1. Rådets henstilling

- a) Rådet ønsker, at det interinstitutionelle samarbejde forstærkes, således at opstillingen af den konsoliderede balance og de ikke-balanceførte forpligtelser forbedres og harmoniseres.

Svar:

Det interinstitutionelle samarbejde mellem institutionernes regnskabsførere er blevet styrket for at harmonisere regnskabsprocedurerne og opstillingen af de finansielle oversigter. I den forbindelse vil regnskabs- og konsolideringsvejledningen og forordningen om den regnskabsmæssige forvaltning af institutionernes aktiver, som begge er ved at blive færdiggjort, komme til at udgøre organisationsmæssige foranstaltninger, der kan styrke opstillingen af regnskaberne på et harmoniseret grundlag.

Desuden har Kommissionen forpligtet sig til at revidere hele den regnskabsmæssige ramme ved omarbejdningen af finansforordningen. Alle de decentrale fællesskabsorganer vil få pålagt at anvende denne nye ramme.

- b) Rådet ønsker, at Kommissionen forvalter driftsudgifterne til delegationerne strengere.

Svar:

Ajourføring af balancen pr. 31. december 1999 med hensyn til grunde, bygninger og anlægsaktiver under etablering i tredjelande: Afsluttet.

Udarbejdelse af nyt software til brug ved decentral forvaltning af mængde- og værdifortegnelserne i delegationerne i tredjelande: Målet er blevet bekræftet (iværksættes den 1. januar 2001).

Forbedring af metoden for tilpasning af lønnen for de lokalt ansatte, der arbejder i delegationerne i tredjelande: Der er udarbejdet en mere præcis metode, hvis vigtigste bestemmelser straks er iværksat. Udarbejdelsen af de detaljerede tekster vil snart blive afsluttet efter drøftelser med personalerepræsentanterne.

Revision af den supplerende sygeforsikringsordning for lokalt ansatte:

- For at tage hensyn til, at de eksisterende situationer er forskellige, er der fastsat lofter for godtgørelse af enten specifikke ydelser (f.eks. brillestel) eller alle ydelser i visse lande (f.eks. Kenya, Rusland og Sydafrika).

- Der er indført andre foranstaltninger, såsom opfordring til anvendelse af generiske lægemidler eller indgåelse af aftaler med behandlerne, når det har vist sig at være nyttigt.

- De ydelser, som kræver forhåndstilladelse, er eksplicit nævnt i ordningen, og det samme gælder ydelser, der ikke godtgøres, såsom proteser og massage.

- Det skal understreges, at den omhandlede sygeforsikringsordning er en supplerende ordning, der anvendes i de lande, hvor der enten ikke findes nogen national socialsikringsordning, eller den eksisterende ordning er mangelfuld. Finansieringen af ordningen er ligeligt fordelt mellem de lokalt ansatte og Kommissionen.

Betaling for private telefonsamtaler: Når telefoncentralerne i delegationerne udskiftes, udstyres de med software, der automatisk identificerer kaldenumrene, hvis det er teknisk muligt. I alle andre tilfælde sker kontrollen manuelt. Spørgsmålet om betaling for private telefonsamtaler gennemgås systematisk ved de grundige analyser af forskudsforvaltningerne.

Gennemgang af opgørelserne over udgifter til tjenesterejser: Disse opgørelser gennemgås systematisk ved de grundige analyser af forskudsforvaltningerne. Der er hidtil foretaget 97 grundige analyser. Der foretages korrektioner i opgørelserne over udgifter til tjenesterejser, når det er nødvendigt.

Kontrakter med vagtfirmaer: I overensstemmelse med Revisionsrettens henstillinger er der blevet udarbejdet nye instruktioner for at sikre, at der i denne sektor generelt anvendes udbud.

c) Rådet ønsker, at der indføres en ordning med en formel erklæring, hvor hver enkelt tjenestemand hvert år ansøger om visse rettigheder og tilskud.

Svar:

Fra og med regnskabsåret 2001 indføres der en ordning med en formel årlig angivelse vedrørende følgende tillæg/godtgørelser:

- skoletillæg

- familietillæg.

For alle de andre tillæg/godtgørelser kontrollerer og efterprøver Kommissionen betingelserne for tildeling på grundlag af hver enkelt vedtægtsomfattet ansats administrative stilling.

d) Rådet ønsker, at de decentrale fællesskabsorganer forstærker deres samarbejde med Kommissionen for så vidt angår indgåelse af kontrakter og opstilling af deres formålsbestemte regnskab.

Svar:

Kommissionen vil undersøge, hvordan man kan forbedre samarbejdet med hensyn til kontrakter under hensyntagen til de begrænsninger, som organernes status som selvstændige juridiske personer indebærer. Udviklingen af et formålsbestemt regnskab forventes i første omgang at føre til et bedre samarbejde mellem organerne, som Kommissionen gerne vil deltage i.

6.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION<

Bemærkninger til handlingsplanen (foranstaltning i):

Bestemmelsen i de nye langtidslejemål vedrørende udførelsen af yderligere ombygningsarbejde er blevet tilpasset.

Den nye formulering, der gengives i bilaget, er allerede medtaget i lejekontrakterne for bygningerne B100, J-70, SC11, VM18 og L-41, der blev indgået i 1999, og i lejekontrakten for bygningen J-30, der er indgået i 2000.

Denne nye formulering angiver utvetydigt ejerens kontraktmæssige ansvar med hensyn til udførelsen af det yderligere ombygningsarbejde, som Kommissionen kræver, og imødekommer således Revisionsrettens bemærkninger.

Men Kommissionens centrale kontraktafdeling tvivler på, at der kan anvendes harmoniserede kontrakter på alle lejemål. Der kræves en gennemgang af hvert enkelt tilfælde.

7. Finansielle instrumenter og bankaktiviteter

7.1. Rådets henstilling

a) Rådet ønsker, at Kommissionen foretager en evaluering af målene for programmet "Vækst og miljø" og strammer kontrollen med henblik på at sikre, at den finansielle forvaltning af midlerne er forsvarlig og i overensstemmelse med reglerne.

Svar:

Kommissionen vil iværksætte en evaluering af vækst- og miljøordningen. Den endelige rapport om evalueringen vil blive fremlagt til næste år.

Det interne revisionskontor i Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender har foretaget en revision af ordningens lovlighed og formelle rigtighed og udsendt to rapporter, en i januar og en i april 2000. Efter denne revision er Kommissionen i gang med at indføre årlige procedurer vedrørende yderligere regelmæssig kontrol, og den er ved at revidere kontrakterne med Den Europæiske Investeringsfond (EIF).

b) Rådet ønsker, at der udarbejdes og iværksættes en løsning, som gør det muligt for Revisionsretten at foretage en tilfredsstillende kontrol med Den Europæiske Investeringsfond.

Svar:

EIF er under omstrukturering, således at EIB vil få aktiemajoriteten. Hvad angår Revisionsrettens revisionsbeføjelser viderefører Kommissionen sine bestræbelser på at finde en pragmatisk løsning i overensstemmelse med de forslag, den fremsatte sidste år.

Kommissionen vil fortsat være en vigtig og aktiv partner i EIF.

7.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION<

8. Revisionserklæring med underbyggende oplysninger

8.1. Rådets henstilling

a) Rådet finder det uacceptabelt, at antallet af fejl på trods af de bestræbelser, der er udfoldet, ikke er faldet i forhold til foregående regnskabsår.

Svar:

Revisionsretten har allerede afgivet en positiv revisionserklæring ("DAS") vedrørende egne indtægter og forpligtelser. Med hensyn til betalingerne er det dog fortsat nødvendigt at nedbringe antallet af fejl betydeligt.

Hvad angår fejlene med hensyn til regnskabernes formelle rigtighed er der i forbindelse med de fejl, som Revisionsretten har påpeget, i de fleste tilfælde ikke tale om manglende overholdelse af

finansforordningen, men om, at finansforordningen ikke opfylder Revisionsrettens kriterier. Kommissionen har fremsat et ambitiøst forslag til en reform af finansforordningen, og der er truffet vigtige foranstaltninger.

På landbrugsområdet er der ved hjælp af regnskabsafslutningsordningen og inspektions- og sanktionsordningerne inddrevet et beløb til fællesskabsbudgettet, som ligger meget tæt på det mest sandsynlige tab, der kan ekstrapoleres ud fra Revisionsrettens DAS-stikprøve. På andre områder, såsom strukturfondene, er der gjort væsentlige fremskridt, særlig faktabladene om støtteberettigelse, forordning 2064/97 og foranstaltningerne under Agenda 2000.

b) Rådet går ind for, at der etableres kontakter på teknisk plan mellem Revisionsretten og Kommissionen for at få præciseret alle de elementer, der er nødvendige for at reducere DAS-fejlprocenten.

Svar:

Disse kontakter har fundet sted.

c) Rådet går ind for, at de regnskabsmæssige rammer forbedres for at harmonisere den oplysningsmæssige værdi af de finansielle oversigter.

Svar:

De regnskabsmæssige rammer vil blive revideret under omarbejdningen af finansforordningen, således at man indfører de regnskabsprincipper, der generelt anvendes i den offentlige sektor. De finansielle oversigters oplysningsmæssige værdi vil således blive øget.

d) Rådet ønsker en ændring af visse procedurer for at råde bod på en række fejl i opstillingen af forvaltningsregnskabet og den konsoliderede balance vedrørende anlægsaktiver og udgiftsforpligtelser.

Svar:

Med hensyn til opstillingen af anlægsaktiverne vil reglerne for værdiansættelse og bogføring blive klart fastsat i forordningen om den regnskabsmæssige forvaltning af Fællesskabets aktiver, der skal godkendes i slutningen af oktober 2000. Forordningen vil komme til at gælde for alle institutionerne.

e) For at undgå den undervurdering af fordringer, som Revisionsretten har konstateret i den konsoliderede balance, bør Kommissionen intensivere kontrollen med anvendelsen af forskud på området bistand til tredjelande og foretage den nødvendige opkrævning.

Svar:

Kommissionen har planlagt at tage opdelingen i betalingsformer op i forbindelse med revisionen af finansforordningen for at få løst dette problem. I mellemtiden bestræber Generaldirektoratet for Budget sig på at forbedre opstillingen af de finansielle oversigter.

f) Rådet anmoder Kommissionen om snarest at sørge for frigørelse af de hvilende forpligtelser, som ikke længere svarer til institutionernes forpligtelser, og om at tage hensyn til dette element i forbindelse med budgetlægningen.

Svar:

Kommissionen har planlagt at tage opdelingen i betalingsformer op i forbindelse med revisionen af finansforordningen for at få løst dette problem en gang for alle. I mellemtiden bestræber Generaldirektoratet for Budget sig på at forbedre opstillingen af de finansielle oversigter. De anvisningsberettigede tjenestegrene er blevet anmodet om at evaluere de uindfrie forpligtelser og om enten at ændre fristen for gennemførelsen eller foretage de nødvendige frigørelser, hvis de uindfrie forpligtelser ikke længere svarer til en kontraktmæssig forpligtelse.

I SINCOM 2 kan der ikke anvises betalinger, hvis fristen for gennemførelse er overskredet.

g) Rådet mener, at Kommissionen bør etablere et forvaltningssystem, der kan sikre iværksættelsen af forebyggende eller korrigerende foranstaltninger i samarbejde med de organer, der sørger for gennemførelsen i medlemsstaterne.

Svar:

I Rådets forordning vedrørende perioden 2000-2006 fastslås det endnu klarere, at der kan anvendes finansielle korrektioner til inddrivelse af beløbene, når der er en væsentlig risiko for uregelmæssigheder på grund af systematiske fejl. Risikoen for uregelmæssigheder vil dog nødvendigvis blive opdaget og inddrivelsen blive foretaget i et senere regnskabsår end det, hvor uregelmæssighederne er forekommet.

Med hensyn til den fælles landbrugspolitik udgør de foranstaltninger, der er indført med fællesskabsforordningerne (IACS, GIS, fortegnelser over vinarealer og olivenlunde, kvoter) alle forebyggende eller korrigerende foranstaltninger, der muliggør en årlig reduktion af udgifterne på budgettet i størrelsesordenen 300 mio. EUR..

h) Rådet mener, at reformen af finansforordningen og forenklingen af visse særforordninger bør bidrage til forbedring af den økonomiske forvaltning og af kontrollen med gennemførelsen af de forskellige betalinger.

Svar:

Omarbejdningen af finansforordningen har flere forskellige formål, herunder at forbedre den finansielle forvaltning. Dette mål skal især nås via de bestemmelser, der omsætter de retningslinjer, som Kommissionen har fastsat i hvidbogen, til lovgivning. Det er specielt vigtigt at omdefinere de finansielle aktørers rolle for i højere grad at ansvarliggøre de anvisningsberettigede og at oprette en intern revisionstjeneste. Finansforordningen bekræfter principperne for budgetlovgivningen, som nu bl.a. omfatter princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Omarbejdningen af finansforordningen gør det muligt at revidere de forskellige betalingsformer fuldstændigt, og Kommissionen foreslår, at man ligesom i strukturfondsforordningerne sonderer mellem forfinansiering, mellemliggende betaling (godtgørelse) og betaling af saldo. Sondringen mellem forskud og acontobeløb, som Revisionsretten havde fremsat bemærkninger om, afskaffes.

i) På området landbrugsudgifter støtter Rådet Kommissionens initiativer, der tager sigte på at øge pålideligheden af betalingsorganernes regnskabsoplysninger.

Svar:

Generaldirektoratet for Landbrug tillægger den interne kontrol i de udbetalende organer og attesteringen af de udbetalende organers regnskaber, som foretages af uafhængige organer, stor betydning, idet de gør det muligt at gøre de udbetalende organers regnskaber mere pålidelige.

j) Rådet håber, at de foranstaltninger, som Kommissionen traf i 1997, og dem, der er en følge af reformen i forbindelse med Agenda 2000, vil give mulighed for at nedbringe antallet af fejl på strukturfondsområdet.

Svar:

Revisionsretten har allerede afgivet en positiv revisionserklæring ("DAS") vedrørende egne indtægter og forpligtelser. Med hensyn til betalingerne er det dog fortsat nødvendigt at nedbringe antallet af fejl betydeligt. Kommissionen forpligter sig til at gøre alt, hvad den kan, for at mindske fejlprocenten væsentligt så hurtigt som muligt, og den vil begynde i regnskabsåret 2001, hvor en række af de lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, som Kommissionen har planlagt eller allerede har vedtaget, vil være fuldt ud i kraft.

8.2. Handlingsplan

>TABELPOSITION>

Bemærkninger til handlingsplanen (foranstaltning iii):

Generaldirektoratet for Landbrug følger spørgsmålet om uinddrevet gæld meget nøje. Det iværksatte i 1999 en særlig undersøgelse i alle medlemsstaterne, i juni 2000 oprettede det en ekspertgruppe, og det sørger for opfølgning af beslutningerne i den årlige udgiftserklæring for regnskabsåret 2000.

9. Særberetning nr. 1/99 om støtten til anvendelse af skummetmælk og skummetmælkspulver til dyrefoder

Konklusioner vedrørende særberetning nr. 1/99

Ved afslutningen af drøftelserne vedtog Rådet følgende henstillinger:

- På baggrund af de finansielle overslag for udviklingen i landbrugsudgifterne for perioden 2000-2006, som Det Europæiske Råd i Berlin vedtog inden for rammerne af Agenda 2000 - navnlig nødvendigheden af yderligere besparelser for at sikre en stabilisering i faste priser - bør der foretages en kritisk gennemgang af samtlige interne afsætningsforanstaltninger, som er planlagt inden for den fælles markedsordning ved at fremme forbruget snarere end ved at yde intervention, der kan medføre en forøgelse af lagrene.

- I den forbindelse bør der specifikt i forbindelse med anvendelsen af skummetmælkspulver til foder tages hensyn til Revisionsrettens bemærkninger, hvorefter kun 35% af produktionen af skummetmælkspulver kan sælges til markedspriser, og hvorefter udgifterne på EU-budgettet til støtte til skummetmælkspulver, som anvendes til foder, i 1997 var på 386 mio. EUR.

- Kommissionen bør drøfte de forskellige opfordringer fra Revisionsretten vedrørende afhjælpning af de konstaterede svagheder (bl.a. fastlæggelse af den støtteberettigede mængde, kvalitetskrav, kontrolsystemets pålidelighed) og tage dem med i sine overvejelser om, hvordan forvaltningen af støtten kan forbedres.

- Man bør navnlig notere sig Revisionsrettens overvejelser om en passende kontrol med skummetmælkspulver, som forarbejdes til foder i en anden medlemsstat. I den forbindelse bør man også undersøge den mulighed, som Kommissionen allerede har overvejet, for at afskaffe den ved forordning nr. 1624/76 indførte særordning for betaling af støtte til skummetmælkspulver.

Svar:

- Hvad angår de fælles markedsorganisationer bestræber Kommissionen sig på at nedbringe de offentlige indkøb til intervention eller helt at afskaffe dem og i stedet fremme salget via markedet. Denne fremgangsmåde er blevet godkendt af Rådet i beslutningerne om Agenda 2000 og en række tidligere beslutninger, bl.a. en beslutning om olivenolie i 1998.

I mælkesektoren har Kommissionen specielt det mål at fjerne det strukturelle overskud fra markedet med et så beskedent bidrag fra budgettet som muligt. Til det formål anvender den en fremgangsmåde, der er baseret på følgende elementer:

* Foranstaltningerne til fremme af forbruget af mælk og mælkeprodukter generelt støttes med henblik på at opretholde og øge det samlede forbrug.

* Afsætningsforanstaltningerne på det indre marked er det vigtigste instrument med henblik på at fjerne overskuddet på markedet; Kommissionen sigter som led i sin forvaltning af disse foranstaltninger mod at undgå dyre opkøb til offentlige lagre, samtidig med at den begrænser størrelsen af den støtte, der ydes, mest muligt ved hjælp af en løbende evaluering af støttens størrelse. Tilsvarende kontrolleres det jævnlige, om det er nødvendigt at bibeholde disse afsætningsforanstaltninger; således blev visse foranstaltninger, der blev vurderet som mindre effektive, afskaffet i 1999 (herunder støtte til flydende skummetmælk, der er beregnet til dyrefoder, og smør til organisationer med almennyttige formål).

- Revisionsrettens konstatering er knyttet til det strukturelle overskud på mælke markedet, der er resultatet af Rådets politiske beslutninger. De overskud af mælk, der ikke kan forarbejdes til andre mælkeprodukter med øget værdi, anvendes således til fremstilling af smør og skummetmælkspulver, dvs. de to produkter, der udgør grundlaget for markedsstøtteordningen i mælkesektoren.

- I 1999 reviderede Kommissionen støtteordningen for skummetmælk og skummetmælkspulver, der anvendes til dyrefoder, bl.a. under hensyntagen til Revisionsrettens forslag. I den forbindelse skal følgende fremhæves:

* støttens størrelse er nu knyttet til skummetmælkpulverets proteinindhold

* kontrolforanstaltningerne, bl.a. hvad angår opdagelse af løbevalle, er blevet skærpet

* støtteordningen for flydende skummetmælk [forordning (EØF) nr. 1105/68] er blevet afskaffet pr. 1. januar 2000.

- I forbindelse med ovennævnte revision er det blevet besluttet at afskaffe de særlige bestemmelser, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 1624/76, fra og med 1. juni 2000.

10. Særberetning nr. 2/99 om landbrugsreformernes indvirkning på kornsektoren

Konklusioner vedrørende særberetning nr. 2/99

1. Rådet udtrykte tilfredshed med beretningens kvalitet, men beklagede, at den ikke var blevet udarbejdet noget før, hvilket ville have gjort det muligt at bruge den som udgangspunkt ved udarbejdelsen af den nye reform. Dog var der forskellige meninger om nogle af Revisionsrettens konklusioner, især med hensyn til overkompensation, virkningen af jordudtagningsordningen og forskelsbehandlingen af landbrugsbedrifter og -sektorer. Endelig mente Rådet og Kommissionen, at det først og fremmest gælder om ikke at anfægte Agenda 2000-konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Berlin ved igen at begynde at drøfte, hvilken vej der skal følges for at stabilisere denne sektor.

2. Ved afslutningen af drøftelserne drog Rådet følgende konklusioner:

- Mac Sharry-reformen var et skridt i den rigtige retning. Der har været brug for senere aktioner, som er blevet besluttet som led i den reform af den fælles landbrugspolitik, der blev godkendt i forbindelse med Agenda 2000.

- Overgangen fra prisstøtte til en ordning med direkte støtte var som forventet forbundet med en mærkbar stigning i budgetudgifterne. Denne udgiftsstigning var dog større end forudset. Den i 1997 forventede nedgang i udgifterne indtraf ikke; tværtimod er kornudgifterne steget yderligere år for år.

- Som led i reformen fik landbrugerne i nogle medlemsstater en for stor kompensation i forhold til deres reelle indkomstab på grund af markedsprisudviklingen i femårsperioden 1993-1997. Denne overkompensation varierede dog meget i de enkelte medlemsstater og fra den ene landbruger til den anden.

- Forbrugernes interesser blev praktisk taget tilsidesat i forbindelse med reformen. Skatteyderne bærer en stor finansiel byrde uden at få nogen fordele i form af en mærkbar nedsættelse af de priser, den endelige forbruger skal betale.

- I Agenda 2000 er der taget hensyn til visse punkter, der er understreget i Revisionsrettens særberetning. I forbindelse med den rapport om udviklingen i landbrugsudgifterne, som Det Europæiske Råd i Berlin bad Kommissionen om at forelægge det i 2002, eventuelt med passende forslag (punkt 22, femte led i konklusionerne), kunne Kommissionen indgående analysere de problemer, der er anført i den foreliggende særberetning.

Svar:

Kommissionen forbeholder sig retten til at vurdere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at fremlægge den rapport, som Rådet foreslår, i forbindelse med den løbende evaluering af den fælles landbrugspolitik. Effektiviteten af de forskellige foranstaltninger under reformen af den fælles landbrugspolitik inden for kornsektoren vil blive vurderet under hensyntagen til forbrugernes interesser.

11. Særberetning nr. 3/99 om Kommissionen forvaltning og kontrol af rentegodtgørelser

Konklusioner vedrørende særberetning nr. 3/99

Rådet gennemgik med interesse ovennævnte beretning og noterede sig Revisionsrettens konstateringer og kritik vedrørende Kommissionens forvaltning af og kontrol med ovennævnte rentegodtgørelser.

Rådet noterede sig Kommissionens forklaring, ifølge hvilken det fortsat er vanskeligt at bevise, at rentegodtgørelser er økonomisk effektive, ligesom det er vanskeligt at kontrollere, at de er i overensstemmelse med de gældende udlånsvilkår.

Rådet er stærkt optaget af rentegodtgørelsernes effektivitet og deler bekymringen for, at de kan misbruges.

Rådet støtter i vid udstrækning de henstillinger, Revisionsretten fremsætter i beretningen med henblik på at forbedre situationen. Kommissionen bør derfor navnlig:

- sikre, at der findes mekanismer, som gør, at modtagerne får det fulde finansielle udbytte af de rentegodtgørelser, der afholdes over EF-budgettet, hvorfra der kun trækkes de fastsatte margener, også i de tilfælde, hvor EIB optræder som mellemlid

- vurdere rentegodtgørelsernes effektivitet og så vidt muligt i tal anføre, i hvilket omfang de af Rådet opstillede mål er opfyldt.

Rådet var enig med Kommissionen i, at hvis kontrollen skal være effektiv, må der undgås overlappning mellem fællesskabsinstitutionernes indsats, da der er store administrationsomkostninger forbundet med en sådan kontrol.

Rådet udtrykker endvidere sin tilfredshed med Kommissionens tilsagn om at undersøge, hvorledes den kan forbedre sin regnskabsføring og sine finansielle oversigter over rentegodtgørelser, og hvordan den kan forbedre forvaltningen af og kontrollen med disse ved eventuelt at foretage harmoniseringer og centraliseringer.

Endelig bifalder Rådet, at Kommissionen påtager sig hurtigst muligt, og i bedste fald inden udgangen af juli 2000, at forelægge en omfattende undersøgelse af, om det generelt er hensigtsmæssigt med rentegodtgørelser set i henseende til omkostningseffektivitet og økonomisk effektivitet, på baggrund af alle relevante faktorer.

Svar:

Hvad angår den generelle nytte af rentegodtgørelser har Kommissionen iværksat en undersøgelse af spørgsmålet, hvor den har:

- hørt de tjenester, der forvalter de bevillinger, der bruges til rentegodtgørelser
- hørt de forskellige berørte tjenester i EIB
- afholdt møder med et udsnit af myndighederne i visse medlemsstater med henblik på at nyde godt af deres erfaringer på området.

På dette grundlag er der blevet udarbejdet et første udkast til en rapport. Udkastet indeholder en liste over fællesskabsaktiviteterne, en analyse af instrumentets effektivitet på det teoretiske plan og et forsøg på at efterprøve disse konklusioner empirisk for hvert af fællesskabsprogrammerne.

Konklusionerne og forslagene i undersøgelsen skal nu til høring i de berørte tjenester i Kommissionen, hvorefter de vil blive forelagt for Kollegiet til godkendelse. Det forventes, at rapporten kan forelægges for Rådet i oktober.

BILAG 2 Medlemsstaternes svar på bemærkningerne i Revisionsrettens årsberetning

Indholdsfortegnelse

GENEREL INDLEDNING

1 - EGNE INDTÆGTER

2 - DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

3 - STRUKTURFONDENE

4 - Das - REVISIONSERKLÆRING

GENEREL INDLEDNING

Medlemsstaterne skal træffe de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser (punkt 0.5 i Årsberetningen)

Det er kun få af medlemsstaterne, der har svaret denne bemærkning fra Retten vedrørende bekæmpelse af svig (IRL, P, SV, FIN, NL)

Ikke desto mindre går svarerne ud på, at de midler, der anvendes til at forsvare de finansielle interesser på nationalt plan, også bør anvendes, når det gælder svig på fællesskabsplan. Alle understreger, at de foranstaltninger, de træffer for at bekæmpe svig, der skader Fællesskabets

finansielle interesser, svarer til dem, de træffer for at bekæmpe svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Irland påpeger, at normerne vedrørende bekæmpelse af svig konstant føres ajour og forbedres med henblik på en bedre finansiell forvaltning.

Portugal deler denne opfattelse og fastslår, at hver gang finansielle midler er eller kan være på spil, hvad enten det er nationale midler eller fællesskabsmidler, anvender generaldirektoratet for told og afgifter (DGAIEC) de samme kriterier og iværksætter de samme mekanismer til bekæmpelse af svig. I øvrigt gør medlemsstaten opmærksom på, at der inden for dette område for nylig (1998) er trådt tre lovtjekter i kraft, som definerer og regulerer behandlingen af svig på en ensartet måde.

Finland anser det for vigtigt, at medlemsstaterne fortsat forbedrer kvaliteten og effektiviteten i forbindelse med den finansielle forvaltning af EU og går ind for, at Kommissionen hurtigt vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at løse de alvorligste punktuelle problemer. På nationalt plan overvåger Finland, at den finansielle forvaltning er effektiv, at cost/benefit-forholdet er fornuftigt, at forvaltningen giver konkrete resultater, og at fællesskabsbestemmelserne anvendes korrekt, når det gælder den nationale forvaltning af fællesskabsmidler.

Sverige mener også, at det er yderst vigtigt, at de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne på dette område, overholdes. Det lægger vægt på et godt samarbejde mellem de svenske toldmyndigheder og Kommissionen for at sikre en tilfredsstillende finansiell forvaltning. Siden Sveriges indtræden i EU er fællesskabsmidlerne blevet beskyttet på samme måde som de nationale midler, eftersom alle regler vedrørende finansiell forvaltning, kontrol og revision af midler fra det svenske statsbudget også gælder for fællesskabsmidler, der forvaltes og kontrolleres af de svenske myndigheder. Desuden anfører Sverige, at fællesskabsmidler nyder samme strafferetlige beskyttelse som de nationale budgetmidler, idet Sverige er et af de lande, der har ratificeret konventionen om svig og den tilknyttede protokol.

Nederlandene støtter sig på rapporten fra den uafhængige ekspertgruppe og på de 91 henstillinger inden for områderne forvaltning, finanskontrol og bekæmpelse af svig. De nederlandske myndigheder går ind for etableringen af en ny retlig ramme i tre faser:

- første fase: udnævnelse af en europæisk anklagemyndighed, som skal sikre den retlige opfølgning af OLAF's administrative undersøgelser. Anklagemyndigheden skal også koordinere efterforskningen og retsforfølgelsen i forbindelse med grænseoverskridende svig med fællesskabsmidler

- anden fase: oprettelse af en offentlig enhed i hver medlemsstat, som skal have til opgave at retsforfølge "EU-forbrydelser" (dvs. svig og korrupsion og alle de strafbare handlinger, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 29)

- tredje fase: oprettelse af en europæisk anklagemyndighed med delegerede anklagere i medlemsstaterne, som skal retsforfølge alle strafbare handlinger, der vedrører EF's finansielle interesser.

De nederlandske myndigheder mener også, at anvendelsen af sådanne mekanismer vil bidrage til at forbedre koordineringen af retsforfølgelsen og efterforskningen af svig, der er til skade for Fællesskabets finansielle interesser, såvel mellem medlemsstaterne som mellem disse og OLAF.

1. Egne indtægter (Kapitel 1 i Årsberetningen)

1.1. Traditionelle egne indtægter:

- Forsinket overdragelse af told (punkt 1.9 i Årsberetningen)

For så vidt angår for sen overdragelse af told, meddeler de medlemsstater, der har svaret (D, F, I, IRL), at de vil bestræbe sig på i så vid udstrækning som muligt at begrænse dette, eller at der er truffet foranstaltninger med henblik på forbedre betalingen af toldskylden. De peger dog på, at risikoen ikke kan udelukkes fuldstændigt, dels på grund af de komplicerede regler og toldprocedurer, dels på grund af de mange berørte tjenester og det store antal toldangivelser.

- væsentlige fejl i de særskilte regnskaber, der føres af medlemsstaterne (punkt 1.10 og 1.12 i Årsberetningen)

Nogle medlemsstater (D) mener ikke, at Revisionsrettens påstand om, at visse fastlagte afgifter forbliver fejlagtigt opført i B-regnskabet, medens de skulle være opført i A-regnskabet og stillet til

rådighed for fællesskabsbudgettet, er korrekt. Medlemsstaterne giver udtryk for betydelige uoverensstemmelser mellem på den ene side Revisionsretten og Kommissionen og på den anden side medlemsstaterne, når det gælder fortolkningen af reglerne i artikel 6 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 om bogføring af afgifterne i det særskilte regnskab. Ifølge visse af medlemsstaterne er denne forskellige fortolkning forklaringen på det store antal fordringer, som Retten betragter som tvivlsomme.

Andre medlemsstater (F, IRL) støtter Kommissionens forslag om at ændre artikel 17, stk. 2, i forordning 1552/89 om afskrivning med henblik på at gøre denne procedure mere effektiv. Kommissionen foreslår, at grænsen for, hvornår der skal gives meddelelse til fællesskabsmyndighederne om tilfælde af afskrivninger, øges fra 10 000 til 50 000 EUR, således at medlemsstaterne kan koncentrere sig om at inddrive de største fordringer. Kommissionen foreslår desuden, at der indføres en skæringsdato for undersøgelse af fordringer på 5 år efter datoen for fastlæggelse eller i tilfælde af administrativ eller retlig forfølgelse efter meddelelsen til den afgiftspligtige om den trufne afgørelse.

Visse medlemsstater (D) meddeler, at de har etableret edb-systemer med henblik på at undgå de talrige fejl, som det tidligere system for manuel bogføring uundgåeligt medførte, eller at de har udarbejdet instrukser for, hvordan de konstaterede fejl afbødes (I).

1.2. Egne indtægter fra moms og BNI:

- Den aktuelle stilling for tilgodehavender i medlemsstaterne (punkt 1.15 i Årsberetningen)

Visse medlemsstater (E, NL) meddeler, at fremsendelsen af opgørelser og meddelelser pr. post eller pr. fax sker rettidigt.

1.3. Kontrol af de nationale lovgivningers overensstemmelser med fællesskabslovgivningen:

- Manglende overholdelse af forpligtelsen til at godkende lovgivning (punkt 1.34 i Årsberetningen)

Medlemsstaterne har meget få kommentarer til dette punkt: Spanien hævder endog det modsatte af Retten. Mange medlemsstater meddeler, at der ikke er indledt overtrædelsesprocedure på grund af manglende gennemførelse af momsdirektivet. Nogle medlemsstater (NL, D) er enig med Kommissionen i, at den ikke er i stand til systematisk at undersøge de nationale lovgivningers overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

2. Den fælles landbrugspolitik (Kapitel 2 i Årsberetningen)

2.1. Budgetgennemførelse/manglende overholdelse af budgetnormerne:

- Manglende gennemsigtighed i den månedlige anmeldelse af korrektioner i forhold til den foregående anmeldelse (punkt 2.12 i Årsberetningen)

Nogle medlemsstater (E, L) deler Kommissionens synspunkt om, at Rettens forslag vedrørende den ønskede gennemsigtighed ville medføre mindst en fordobling af budgetposterne, dvs. hvis udligningerne gennem tidligere betalinger skulle fremgå. På grund af, at både korrektionerne og registreringerne er af midlertidig karakter, ville sådanne yderligere oplysninger i de månedlige anmeldelser øge administrationsbyrden.

Nederlandene er rede til at afvente Kommissionens initiativer på området; de mener dog, at en vis fleksibilitet er ønskelig, når det gælder de nærmere regler for midlernes anvendelse, således at administrationen lettes. De insisterer derfor på, at fællesskabsbestemmelserne ikke må blive for komplicerede.

- Forsinkelser i forbindelse med kontering af udgifterne (punkt 2.20 i Årsberetningen)

Spanien svarer, at bemærkningen fra Retten ikke er relevant.

- Anmeldelse af udgifter uden et fuldstændigt dækkende retsgrundlag (bl.a. gennemførelsesforordning) (punkt 2.21 i Årsberetningen)

Visse medlemsstater (L, NL) støtter Kommissionens holdning gående ud på, at den særlige situation skyldes, at gennemførelsesforordningerne, som skulle fastsætte reglerne for kontering på budgettet af kontrol- og forebyggelsesaktioner, som er gennemført af medlemsstaterne i 1997 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 723/97, ikke har kunnet vedtages i tide til, at medlemsstaterne kunne anmelde de pågældende udgifter.

2.2. Budgetforvaltning:

- Manglende nærmere oplysninger og klarhed i anmeldelserne; utilstrækkelig pålidelighed i udgiftsoverslagene (punkt 2.24, 2.25, 2.27 og 2.35 i Årsberetningen)

Spanien mener, at det er naturligt, eftersom der er tale om et forskud, at der ikke er nogen kontrol på dette stadium, og da medlemsstaterne modtager disse forskud med megen forsinkelse. Nederlandene kan ligeledes tilslutte sig Kommissionens holdning vedrørende den kontrol, Retten ønsker foretaget af, hvorvidt de samlede betalinger, medlemsstaterne foretager, er berettigede; denne kontrol kan ikke foretages på månedsbasis, men finder sted ved regnskabsafslutningen. Luxembourg meddeler, at en kontrol af, om de foretagne betalinger er berettigede, altid kan foretages hos Ministeriet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikterne.

For så vidt angår pålideligheden af udgiftsoverslagene, understreger de spanske myndigheder, at de udfolder store bestræbelser for at udarbejde pålidelige overslag, som også er yderst nyttige for de nationale procedurer for midlerne og sjældent udviser udsving på over 10%. Nederlandene mener ligeledes, at overslagenes pålidelighed normalt må betragtes som tilfredsstillende. Ikke desto mindre giver ethvert overslag anledning til vanskeligheder, især i løbet af de første måneder af hvert regnskabsår, som er karakteriseret ved en betydelig ophobning af betalinger.

Medlemsstaterne (E, NL) er enige i, at det er nødvendigt at forbedre den samlede budgetmæssige forvaltning af landbrugsudgifterne, men de mener også, at dette kræver en overgangsperiode, som gør det muligt for dem at undersøge virkningerne af forandringen. Det er først, når konsekvenserne er analyseret, at forbedringerne bør foretages.

Medlemsstaterne (IRL, L) bifalder ønsket om gennemsigtighed i regnskaberne og mener, at deres regnskaber kan tåle enhver kontrol og ønsker (IRL) kontrol fra Rettens side for at kunne forbedre regnskaberne.

Hvad angår forbedring af budgetgennemførelsen af EUGFL, Garantisektionen, omtaler Nederlandene de foranstaltninger, der er truffet af Kommissionen, og i samme forbindelse den feasibilityundersøgelse, som firmaet Deloitte & Touche har foretaget på Kommissionens foranledning.

2.3. Das-revision:

2.3.1. * Regnskabernes rigtighed:

- Manglende identifikation af negative udgifter (punkt 2.39 i Årsberetningen)

Visse medlemsstater (E) mener, at der bør udvises stor forsigtighed ved registreringen som aktiver af potentielle fordringer stammende fra uregelmæssigheder konstateret af OLAF og af potentielle fordringer på debitorer, eftersom de oversigter, medlemsstaterne skal udarbejde (debitorbøger) kumuleres, hvilket kan medføre en dobbelt bogføring.

Andre medlemsstater (L) mener, at regnskaberne er pålidelige, og at situationen med hensyn til fordringer er kendt.

Nederlandene henviser her til Kommissionens forslag, som blev forelagt den 16. december 1999 for EUGFL-udvalget, og som indebærer, at medlemsstaterne vil blive opfordret til, for regnskabsåret 2000, at vurdere, hvorvidt fordringerne vil kunne inddrives.

- Manglende fremsendelse af oplysninger i rette tid (punkt 2.39, litra b, nr. ii), i Årsberetningen)

Spanien mener, at Kommissionen i 1999 for første gang ikke har givet instruktioner vedrørende uinddrivelige fordringer. Medlemsstaterne kan ikke trække disse fordringer ud af deres regnskaber, medmindre der gives meget konkrete instruktioner, eller der officielt er erklæret insolvens.

2.3.2. * Substansfejl:

- For høje angivelser fra de endelige modtageres side (punkt 2.41 i Årsberetningen)

De irske myndigheder har bestræbt sig på fortsat at forbedre de finansielle procedurer vedrørende udgifterne under den fælles landbrugspolitik.

Finland har etableret kontrol og foranstaltninger til administrativ opfølgning med henblik på at forebygge eventuelle fejl i angivelserne fra de endelige modtagere og med henblik på at afsløre enhver fejlagtig erklæring.

Sverige svarer, at den svenske Revisionsret i forbindelse med kontrollen af regnskaberne for 1998 kun har konstateret to fejlagtige udbetalinger, som omfattede ubetydelige beløb.

Det Forenede Kongerige mener, at en enkel og klar lovgivning er af afgørende betydning for en sund og effektiv forvaltning af de begrænsede både menneskelige og finansielle ressourcer. Jo mere tvetydige og komplicerede reglerne er, desto mere vil gennemførelsen, forvaltningen og kontrollen af dem være kompliceret og kostbar, og desto større chancer vil der være for svig. Det Forenede Kongerige mener også, at forvaltningen af den fælles landbrugspolitik bør forenkles, og det har bidraget aktivt hertil gennem udarbejdelse af et forslag om at kodificere og forenkle Kommissionens forordning nr. 3665/87 om eksportrestitutioner. Kommissionen har således med anvendelse af disse forslag vedtaget en omarbejdning af denne forordning.

- Andre substansfejl (punkt 2.42 i Årsberetningen)

a) Spanien meddeler, at det allerede har fremsendt dokumentation vedrørende de konstaterede forskelle til Revisionsretten. Retten har i øvrigt godtaget denne dokumentation og meddelt, at den trækker sine bemærkninger tilbage. De spanske myndigheder beklager, at Årsberetningen offentliggøres, inden medlemsstaten har kunnet fremsætte sine bemærkninger.

c) Frankrig deler ikke Rettens synspunkt med hensyn til det beløb, der skal inddrives. Således er modtagerne af forarbejdningsstøtten til koncentreret smør blevet informeret om sanktionen (tilbagebetaling af den tilladelse, modtageren var indrømmet i henhold til forordning 429/90). Siden har modtageren indstillet al aktivitet under den pågældende forordning, men der er ikke krævet nogen tilbagebetaling af støtten.

- Tillægsafgift i tilfælde af overskridelse af mælkekvoter (punkt 2.45 i Årsberetningen)

Italien meddeler, at det ikke har fritaget nogen landbrugere for betaling af afgifter, så de opnår en konkurrencemæssig fordel. De italienske myndigheder fastslår, at som følge af den ekstraordinære, lange og komplicerede kontrol, som er omhandlet i lov nr. 5 af 1998 og nr. 118 om tillægsafgift, som Kommissionen har godkendt, er alle producenter, som har haft en overproduktion i produktionsårene 1995/1996, blevet underrettet om, at de skulle betale tillægsafgifterne.

Samme meddelelse vil snarest tilgå alle producenter, der har overskredet de produktionskvoter, de blev tildelt for produktionsåret 1997/1998 og for 1998/1999. Producenterne skal på grundlag af ovenstående meddelelser betale tillægsafgift, og inden for de fastsatte frister indbetale de skyldige beløb med tilsvarende renter, beregnet fra datoen 1. september efter afslutningen af den periode, som afgiften dækker. Såfremt indbetalingen ikke finder sted, vil forvaltningen skride til tvangsinddrivelse af de skyldige beløb gennem opførelse på retslisten.

Italien mener, at dette viser, at ingen italiensk producent har været fritaget for tillægsafgiften, og at der dermed ikke er nogen producent, der kan siges at have haft en konkurrencefordel.

- Fejlagtig fortolkning af fællesskabsbestemmelserne vedrørende støtte til mindre majsproducenter i én medlemsstat (punkt 2.46 i Årsberetningen)

Siden høsten 1999 har Frankrig korrigeret beregningsgrundlaget for denne støtte og dermed taget bemærkningerne fra Revisionsretten til følge.

- I én medlemsstat er der ved lov indført en obligatorisk afgift, der tilflyder en forsikringsfond (2% og derefter 3% fra 1. januar 1998), og som er lagt på fællesskabsstøtten til produktionen af tobak, olivenolie og bomuld. Afgiften opkræves konsekvent, men forordningerne om disse markeder indeholder ingen bestemmelser om en sådan afgift (punkt 2.46 i Årsberetningen)

Grækenland svarer, at tilbageholdelsen til fordel for forsikringsfonden ikke er forbudt, og at Kommissionen indtil 1. januar 2000 ikke har anset den for uretmæssig, dvs. den dato, hvorfra forordning (EF) nr. 1259/99 anvendes fuldt ud.

- I én medlemsstat overføres en del af støtten til det lokale kooperativ, den lokale sammenslutning af kooperativer og producentsammenslutningen, selv om der ikke gives hjemmel hertil i forordningerne (punkt 2.47 i Årsberetningen).

Grækenland svarer, at dette spørgsmål er blevet behandlet af både Kommissionen og Grækenland, som har vedtaget en bestemmelse om spørgsmålet.

2.3.3. * Formelle fejl:

- I to medlemsstater er de obligatoriske registre ikke udarbejdet, eller de opfylder ikke bestemmelserne (punkt 2.50a i Årsberetningen)

Der er gennemført en række aktioner i Irland med henblik på at sikre, at registreringsfejl rettes i løbet af regnskabsåret, så antallet af formelle fejl begrænses.

Portugal svarer, at det er rigtigt, at der ikke fandtes noget register over besætninger for det pågældende produktionsår. For at afbøde denne mangel har kontrollørerne altid forlangt den nødvendige dokumentation til støtte for besætningernes bevægelser (fakturaer, veterinærkontrol, dyrlægenes dødsberetninger mv.). Besætningsregistret anvendes nu fuldt ud i Portugal, eftersom alle producenter skal føre et sådant.

- Kontrollen af eksportrestitutioner og bomuldsproduktion opfylder ikke mindstekravene (punkt 2.50b i Årsberetningen)

Belgien svarer, at problemet drøftes i den belgiske forvaltning som følge af en protokol, der er indgået mellem forskellige forvaltninger for bedre at koordinere aktiviteter i forbindelse med EU.

Grækenland svarer ikke direkte på bemærkningen.

- Reglerne for lagerkontrol og -vurdering anvendes ikke, som de skal, og i én medlemsstat fungerer det edb-regnskabssystem, der skal anvendes i forbindelse med alkohollagre, ikke (punkt 2.50b i Årsberetningen)

Italien svarer ikke direkte på bemærkningen.

- Eksportdokumenter indgivet med henblik på eksportrestitutioner var ikke korrekte (punkt 2.51a i Årsberetningen)

Sverige svarer, at for at undgå gentagelser af dette er instrukserne til Tolddirektoratet blevet gjort klarere og Landbrugsdirektoratets uddannelse af toldagenter er blevet forbedret.

- Det var ikke muligt at identificere alle de parceller, der var anmeldt med henblik på støtte til olivenolieproduktion (punkt 2.51b i Årsberetningen)

Spanien svarer, at der er tale om meget store bedrifter, som kun beskrives tilnærmelsesvis i de pågældende skøder, hvilket ikke gør det lettere at lokalisere dem. Desuden har de på hinanden følgende revisioner af matriklerne medført ændringer af grænserne mellem de forskellige områder og parceller, hvilket har gjort forvirringen større. Ovennævnte skøder er bevis for ejendomsretten. Spanien råder dog over den dokumentation, der gør det muligt at placere og identificere bedrifterne, og det har fremsendt denne til Retten.

- Støtte til opretholdelse af vinmarkerne var udbetalt direkte til producenterne, selv om den udelukkende skulle udbetales til en producentorganisation (punkt 2.51c i Årsberetningen)

Spanien svarer, at på grund af det forskelligartede klima og spredningen på øerne er det ikke muligt at etablere sammenslutninger af landbrugere, og derfor har man i forbindelse med betalingerne benyttet sig af de såkaldte "Consejos Reguladores" (tilsynsorganer for vinområderne). Da Kommissionen fik kendskab til situationen, anerkendte den disse organer som producentorganisationer i denne sammenhæng, ud fra et ønske om hurtighed og pålidelighed i forbindelse med udbetalingerne til landbrugerne. Den måde, hvorpå det udbetalende organ overfører til Consejos Reguladores, er midlertidig, idet det afventes, at de får opbygget en passende administrativ struktur.

- Der var risiko for, at der var anmeldt for store arealer i ansøgninger om støtte til bomuldsproduktion, fordi der anvendes gamle topografiske kort (i nogle tilfælde helt tilbage fra 1938), hvor eventuelle nyere bygninger ikke er angivet (punkt 2.51d i Årsberetningen)

Grækenland har ikke svaret direkte på denne bemærkning.

- På støttemodtagerniveau: registrene over besætninger, navnlig registrene over oksekødsproduktionen, førtes ikke korrekt (punkt 2.52a i Årsberetningen)

Spanien svarer, at i overensstemmelse med henstillingerne fra Revisionsretten har de kompetente organer i den selvstyrende region Galicien fra maj 1998 etableret en tjeneste til registrering af kvægbesætningen og uddannelse af avlerne, som supplerer de officielle veterinærtjenester, således at der nu er beskæftiget mere end 60 personer i hele regionen. Fra 2000 skal disse to organer

kontrollere databasen med den officielle registrering af dyrene, hvilket vil gøre det muligt at forenkle det nuværende register over bedrifter og lette avlernes ajourføring af dette.

Der er iværksat en række aktioner i Irland, som skal sikre, at regnskabsfejl rettes i løbet af regnskabsåret, således at antallet af formelle fejl nedbringes.

For at hjælpe producenterne med at forbedre deres regnskabsføring har Det Forenede Kongerige for nylig udarbejdet et standardregister for alle kvægproducenter. Producenterne er blevet opfordret til at anvende dette dokument af hensyn til overholdelsen af ordningen. Der arbejdes i øjeblikket på at etablere et lignende standardregister for hornkvæg.

- På støttemodtagerniveau: i forbindelse med støtte til olivenolieproduktionen var produktionsdokumenterne indsendt for sent, og presningsregistre stemte ikke, eller der var ikke indsendt produktionsopgørelser (punkt 2.52b i Årsberetningen)

Spanien svarer, at de dokumenter, der krævedes i revisionserklæringen (DAS) om den formelle igangsætning af aktiviteten i oliemøllerne, vedrørte produktionsåret 1996/1997, dvs. et tidspunkt, hvor dette krav ikke fandtes i fællesskabslovgivningen. Hvis man kender tidspunktet for igangsætningen af aktiviteten, er det i øvrigt muligt at vide, hvilke oliemøller der fungerer på hvilket tidspunkt og således spare kontrolressourcer. Desuden har en eventuel manglende overholdelse heraf ikke nogen regnskabsmæssig indvirkning på den støtte, landbrugerne modtager.

Portugal anfægter ét af de anførte tilfælde, og for det andet tilfældes vedkommende svarer det, at det ikke har haft nogen følger for det beløb, der skal betales i støtte til olivenolieproduktion; et manglende dokument vedrørende olivenolie, som producenten har udtaget til endeligt forbrug, vil dog blive gjort til genstand for en meddelelse til møllejeren.

2.3.4. * Andre fejl

- Posteringsfejl (punkt 2.53 i Årsberetningen)

Irland erklærer, at Rettens konstateringer er taget til følge. Der er iværksat en række aktioner, bl.a. for at sikre at posteringsfejlene rettes i løbet af regnskabsåret, således at antallet af formelle fejl nedbringes.

2.4. Regnskabsafslutningen for 1998:

- Styrkelse af kontrolforanstaltningerne (punkt 2.59 i Årsberetningen)

Luxembourg deler Revisionsrettens synspunkt og tilslutter sig Kommissionens svar.

2.5. Regnskabsafslutning for 1994 og 1997:

- De nationale myndigheders manglende anvendelse af sanktioner (punkt 2.70-a i Årsberetningen)

Spanien meddeler, at det gentagne gange har underrettet Kommissionen om opfølgningen af de sanktioner, der er foreslået af Olivenolieagenturet, hvilket vidner om bemærkningens manglende relevans.

- Antallet af træer optalt af olivenoliekontoret afviger væsentligt fra det anmeldte antal træer (punkt 2.70-b i Årsberetningen)

Spanien mener ikke, at metoden til kontrol af støtte til olivenolieproduktionen er baseret på direkte kontrol hos producenterne, idet støtten udbetales på grundlag af den "faktisk producerede" olieolie; som følge heraf bør kontrollen være koncentreret om de oliemøller, hvor man producerer den olie, der er genstand for støtten, og hvor beløbene svarende til hver enkelt producent godkendes.

- Der findes ikke et olivendyrkningsregister, eller det er mangelfuldt, og der findes heller ikke et edb-system (punkt 2.70-c i Årsberetningen)

Grækenland mener, at der i Kommissionens svar på denne bemærkning henvises til pålideligheden af de oplysninger, de græske myndigheder giver, men også til effektiviteten af kontrolagenturets aktiviteter i forbindelse med olivenolie.

Spanien deler ikke Rettens synspunkt, eftersom det i tilstrækkelig grad har bevist, at risikoen for fællesskabsmidlerne er under den procent, der blev anvendt i 1993, og endog under de 5%, der i øjeblikket anvendes.

Italien svarer ikke på denne bemærkning.

- Svagheder ved forvaltningen af støtten til produktion af olivenolie medførte ikke sanktioner (punkt 2.72 i Årsberetningen)

Portugal svarer ikke på denne bemærkning.

- Anvendelse af forkert omregningskurs (punkt 2.73 i Årsberetningen)

Italien svarer ikke på denne bemærkning.

Det beløb, Kommissionen har udelukket som følge af resultaterne af Rettens revision af eksport af ost fra én medlemsstat, er ikke stort nok (punkt 2.74 i Årsberetningen)

Danmark anfægter Rettens bemærkning med den begrundelse, at den ekstrapolering, Retten har foretaget, ikke er mulig, da analyseresultaterne fra de 4 testsystemer ikke er et repræsentativt og dækkende udtryk for Fetaostens overholdelse af kriterierne for eksportrestitution.

- Forsinkede svar fra medlemsstaterne på Kommissionens bemærkninger (punkt 2.77 i Årsberetningen)

Retten specificerer ikke, hvilke medlemsstater kritikken er rettet imod.

Finland har svaret på Kommissionens skrivelser inden for de fastsatte frister.

Nederlandene anerkender betydningen af, at der hurtigt udarbejdes rapporter om resultaterne af Kommissionens kontrol. De er klar over, at der kan gå en vis tid, inden de endelige konklusioner kan meddeles, i betragtning af at udvekslingen af korrespondance og det bilaterale samråd nødvendigvis tager tid.

De øvrige medlemsstater svarer ikke direkte på bemærkningen.

2.6. Afslutning af regnskaberne for 1997:

- Attestering med forbehold af regnskaberne som følge af forsinkelsen i forbindelse med gennemførelsen af kontrollen og af sammenligningsproblemer (punkt 2.81 og 2.82 i Årsberetningen)

Til første bemærkning svarer Grækenland, at der er truffet foranstaltninger for at undgå forsinkelsen.

Til den anden bemærkning svarer Det Forenede Kongerige, at situationen er blevet klart forbedret, da interventionsorganet har truffet en række betydelige korrigerende foranstaltninger. Forbedringen er konstateret af Kommissionen og det attesterende organ. Selv om visse sektorer stadig kræver forbedringer, er 1998-regnskaberne blevet godkendt af Kommissionen, uden at der er fremsat forbehold fra det attesterende organs side.

- Intern revision: For så vidt angår attestering af regnskaberne, er der to medlemsstater, som stadig anvender de udbetalende organer som attesterende organer (punkt 2.83 i Årsberetningen)

I Danmark varetager EU-direktoratets interne revision fra og med EUGFL-året 1999 (16. oktober 1998 - 15. oktober 1999) ikke længere opgaven som attesterende organ. Efter de danske myndigheders opfattelse har den danske ordning været i overensstemmelse med EU-forordningerne på området. Danmark har i juli 1999 meddelt Kommissionen, at man fortsat ikke er enig i dennes fortolkning af Kommissionens forordning nr. 1665/95 vedrørende de udbetalende og attesterende organer, men at man nu har anmodet et større, internationalt organiseret, privat revisionsfirma om at forestå attesteringsopgaven for 1999. Desuden er de danske myndigheder i øjeblikket i færd med at udbyde opgaven i licitation for årene 2000-2002.

Tyskland mener, at Rettens bemærkning er ukorrekt, eftersom de udbetalende organer efter et kompromis med Kommissionen også varetager opgaver med intern revision i Tyskland

- Intern revision: Ledelsen bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at afbøde de væsentlige mangler, der er påpeget i den interne revision, og enhver fejl, der konstateres under den interne revision, bør tages i betragtning, når der afgives erklæring om regnskaberne. (punkt 2.84 i Årsberetningen)

Portugal og Det Forenede Kongerige svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- Delegering af funktioner: Som det fremgår af de retningslinjer, der er knyttet til forordningen som bilag, må betalingsfunktionen under ingen omstændigheder delegeres. Det er imidlertid sket i forbindelse med nogle foranstaltninger i to medlemsstater (punkt 2.88, i Årsberetningen)

Grækenland mener, at delegeringen af funktioner er undergivet visse betingelser, som de græske myndigheder overholder.

Danmark svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- Delegering af funktioner: I nogle medlemsstater kunne det materiale, de udbetalende organer lå inde med, ikke give sikkerhed for, at de foreskrevne kontroller var foretaget (punkt 2.90 i Årsberetningen)

De britiske myndigheder anfægter Rettens bemærkninger.

I Frankrig er der, for så vidt angår eksportrestitutter, siden den 1. november 1997 en sådan sikkerhed, eftersom de udbetalende organer systematisk modtager individuelle CAP-kontrolformularer med angivelse af resultaterne af den kontrol, der er foretaget i forbindelse med en eksporttransaktion. Der er i øvrigt indgået aftaler mellem toldmyndighederne og de udbetalende organer, bl.a. for at få fastlagt rammerne for en gensidig tilrådighedsstillelse af oplysninger.

Italien svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- Delegering af funktioner: I én medlemsstat har en del af udgifterne ikke været undergivet en passende kontrol (punkt 2.91 i Årsberetningen)

De franske myndigheder anfægter Rettens bemærkninger.

- Delegering af funktioner: Det gælder generelt for medlemsstaterne, at de attesterende organer ikke systematisk medtager resultaterne af IFKS-kontrollen i deres rapporter (punkt 2.92 i Årsberetningen)

De finske myndigheder mener, at det nationale organ, som attesterer regnskaberne vedrørende udgifter, der er undergivet IFKS-kontrol, har kontrolleret systemet i overensstemmelse med retningslinjerne og med de bestemmelser, der gælder for uafhængige kontrollører.

De franske myndigheder anfægter Rettens bemærkninger.

På grundlag af Kommissionens retningslinjer mente Luxembourg tidligere, at kontrollen var utilstrækkelig. Efter at der er kommet nye retningslinjer er der imidlertid foretaget en tilpasning af kontrolforanstaltningerne.

Nederlandene mener, at IFKS-systemet, både i Nederlandene og på fællesskabsplan, er genstand for en tilstrækkelig kontrol. De henviser i denne forbindelse til de spørgeskemaer og statistikker over kontrol inden for den vegetabiliske og animalske sektor, som er fremsendt til Kommissionen. Disse oplysninger er behandlet af Kommissionen og senere drøftet med medlemsstaterne i ekspertgrupper.

Attesteringsorganet i Sverige foretager sin kontrol ud fra kriterier som vigtighed og risiko, eftersom det er udelukket at kontrollere hele IFKS-systemet igennem et år. Attesteringsorganet baserer sig på retningslinje 10 for så vidt angår godkendelseskriterier, og organet mener, at det overholder retningslinjerne.

Det britiske attesteringsorgan undersøger IFKS-systemet i forbindelse med det arbejde, det udfører i henhold til Kommissionens retningslinjer.

- Delegering af funktioner: I én medlemsstat er det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) stadig ikke operationelt (punkt 2.93 i Årsberetningen)

Grækenland anfægter Rettens bemærkning.

- Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser: én medlemsstat har ikke fremsendt et skema over udestående fordringer (punkt 2.94 i Årsberetningen)

Tyskland svarer ikke på denne bemærkning.

- Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser: anvendelsen af gennemgangskonti og af almindelige regnskaber, hvor beløbene omfatter både nationale beløb og EUGFL-beløb, skaber problemer (punkt 2.95 i Årsberetningen)

Det Forenede Kongerige mener, at kombinationen af EUGFL-beløb og nationale beløb på gennemgangskonti er svær at undgå i praksis. Gennemgangskonti er dog ikke i sig selv unyttige, under forudsætning af at disse konti nøje kontrolleres og hyppigt sammenholdes, og at beløbene opføres på EUGFL-konti og på de relevante nationale konti i tide. Medens det britiske interventionsorgan havde alvorlige problemer med denne type kontrol i 1997, er manglerne nu afbødet for så vidt angår EUGFL-konti for 1998 og 1999. Det britiske attesteringsorgan har fuldstændig adgang til alle gennemgangskonti, til EUGFL-konti alene, til Finansministeriets konti alene og til kombinerede konti, og det kan således sikre sig, at alle beløb er korrekt kontrolleret, sammenholdt og opført på EUGFL-konti og på Finansministeriets konti.

Frankrig og Portugal svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser: i to medlemsstater krediteres udstedte checks, der efter 12 måneder ikke er indløst af modtageren, ikke EUGFL, selv om de automatisk annulleres efter henholdsvis seks og tolv måneder (punkt 2.96 i Årsberetningen)

I Det Forenede Kongerige er praksis, at alle ikke indløste checks (betalingsordrer) er forældede efter seks måneder og automatisk annulleres og igen krediteres EUGFL. Denne praksis blev undtagelsesvis ikke fulgt i 1998.

Portugal svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser: i én medlemsstat var forskud i forbindelse med støtten til forbrug af olivenolie, endnu ikke afregnet pr. 15. oktober 1998. I nogle tilfælde gik de mere end fire år tilbage (punkt 2.97 i Årsberetningen)

Portugal svarer ikke direkte på denne bemærkning.

2.7. Opfølgning af tidligere beretninger: frugt og grøntsager:

- Afgørende for, om de kan varetage den nøglefunktion, de har fået tildelt, er, at det lykkes for de nationale myndigheder og Kommissionen at sikre, at midlerne i producentorganisationerne målrettes til udvikling, produktion og markedsføring (punkt 2.112 i Årsberetningen)

Finland er enig i, at producentorganisationernes aktiviteter bør styrkes.

Sverige har det synspunkt, at en virksomhed frit bør kunne vælge sin juridiske form og de distributionskanaler, den finder mest hensigtsmæssige. Det er positivt, at midlerne anvendes til at øge kompetencen med hensyn til produktion og markedsføring, men der må ikke samtidig ske det, at markedsbestemmelserne skaber hindringer for de virksomheder, som vælger andre kanaler eller salgsformer. Et af markedsordningernes formål er at styrke producentorganisationerne. Hvis midlerne anvendes til at markedsføre produktionen fra visse virksomheder, producentorganisationer eller regioner, styrker de ikke sektoren som helhed. Det er derfor ligeledes vigtigt, at Kommissionen og de nationale myndigheder sørger for, at de disponible midler ikke anvendes til markedsføring af bestemte virksomheders produkter. Dels styrker dette ikke sektoren som helhed, dels vil virksomheder, som har valgt andre salgsmetoder, være dårligere stillet i konkurrencemæssig henseende.

Det Forenede Kongerige er enig i, at udviklingen af kompetence med hensyn til produktion og markedsføring inden for producentorganisationerne er af afgørende betydning for, at de kan varetage den rolle, de er tildelt. De operationelle programmer for alle britiske producentorganisationer omfatter aktioner, der har til formål at udvikle denne kompetence.

- Utilstrækkelig kontrol med tilbagekøb af varer, hvilket har ført til uberettigede betalinger. Den omkostningskrævende ordning for tilbagekøb og destruktion af overskudsvarer fjernede overskudsproduktionen fra markedet, men forurenede miljøet, og offentligheden reagerede negativt på den (punkt 2.114 i Årsberetningen)

I Grækenland er mængderne af tilbagetrukne varer nedbragt til et minimum i de seneste år på grund af de klimatiske forhold og som følge af anvendelsen af den nye forordning. Desuden er den gratis uddeling af varer næsten ophørt i de seneste år, dels fordi der ikke har været varer at uddele, dels på grund af de strenge kriterier for, hvem der kan modtage varerne. Inden for dette område er

der således tale om minimale udbetalinger. For så vidt angår etableringen af steder til biologisk nedbrydning af tilbagetrukne varer, er der oprettet sådanne steder i det nordlige og centrale Grækenland, og disse har givet anledning til positive kommentarer fra Revisionsrettens side, når den har aflagt kontrolbesøg. De græske myndigheder kan ikke acceptere Rettens bemærkninger om miljøforurening, der skulle skyldes tilbagetrukne varer.

I Frankrig har myndighederne konstateret, at der er problemer i forbindelse med kontrollen af tilbagetrækninger, dvs. med hensyn til om kontrollen er tilstrækkelig og effektiv. I sommeren 1999 indledtes en større aktion med henblik på at begrænse antallet af tilbagetrækningssteder, hvilket skulle lette kontrollen. Målsætningen om en betydelig nedsættelse af antallet af tilbagetrækningssteder blev nået i de fleste af de sydøstlige og i visse af de sydvestlige departementer. Aktionen har desuden til formål at sammenlægge tilbagetræknings- og destruktionsstederne. Også denaturering af produkterne er forudset. Der foretages i øjeblikket analyser for at fastslå de miljømæssige konsekvenser af denatureringsmidlerne og deres effektivitet.

Italien svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- Utilstrækkelig kontrol (punkt 2.118 i Årsberetningen)

Frankrig mener, at selv om kontrolmekanismen vedrørende varer, der er forarbejdede på grundlag af frugt og grøntsager, stadig kan forbedres, bygger den trods alt på fire elementer:

- kontrol af friske produkter, der leveres til forarbejdning for at kontrollere de mængder, der betales minimumspris for, og for at sikre sig, at mindstekravene om kvalitet er overholdt

- kontrol af lagre af færdigvarer ved produktionsårets begyndelse og slutning, for at fastslå de mængder, der er ydet støtte til

- udtagelse af prøver af færdigvarer for at kontrollere kvaliteten af de varer, der er ydet støtte til, og hvorvidt mindstekravene om kvalitet er overholdt

- kontrol hos producentorganisationerne for at sikre sig, at minimumsprisen rent faktisk er betalt

- Ikke gennemført kontrol af støtte til forarbejdning af citrusfrugter (punkt 2.121 i Årsberetningen)

Grækenland afviser fuldstændigt Rettens kritik, idet de græske myndigheder mener, at den kvantitative og kvalitative kontrol af råvarer udgør 100% (i stedet for 20%, som den gældende forordning fastsætter), at krydsrevisionen af oplysningerne i producentorganisationernes og forarbejdernes registre ligger på omkring 100% (i stedet for 30%, som den gældende forordning fastsætter), at kontrollen af producenternes marker udgør 30%, heraf 10% kontrol på stedet (mod 5% ifølge forordningen, efter en nylig ændring). Endvidere foretager de nationale laboratorier for kvalitetskontrol en kontrol af færdigvarer med henblik på at konstatere eventuelle forfalskninger eller urenheder, selv om fællesskabslovgivningen ikke kræver denne type kontrol.

Italien svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- Ineffektiv forvaltning af støtte til tørrede druer (punkt 2.123 i Årsberetningen)

Grækenland svarer ikke direkte på denne bemærkning.

- De mange uregelmæssigheder, Retten konstaterede, viste, at der ved indførelsen af hektarstøtte for tørrede druer ikke blev taget behørigt hensyn til de iboende hindringer, som f.eks. at der ikke fandtes en matrikelbog, eller til, at ordningen omfattede et meget stort antal landbrugere og bedrifter. Der blev ikke taget fat på alle disse problemer i forbindelse med reformen i 1996 (punkt 2.124 i Årsberetningen)

Der er ingen kommentarer hertil fra medlemsstaterne.

- Forkert national støtte (nødder) (punkt 2.126 i Årsberetningen)

Der er ingen kommentarer hertil fra medlemsstaterne.

- Der kan kun opnås reelle forbedringer, såfremt kontrolprocedurerne gennemføres korrekt i medlemsstaterne (punkt 2.130 i Årsberetningen)

Nederlandene henviser her til de eksisterende procedurer for regnskabsafslutning, hvorunder medlemsstaternes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen

kontrolleres (bl.a. om der er etableret pålidelige kontrolsystemer), ligesom der er mulighed for at pålægge dem at foretage finansielle korrektioner.

Sverige svarer, at Kommissionen har meddelt, at der vil blive foretaget en kontrol af interventionsbetalingerne og af producentorganisationernes godkendelse i løbet af 2000 i de 6 lande, som foretager de største udbetalinger (og som dermed modtager mest fællesskabsstøtte). Der vil i løbet af 2001 blive foretaget en kontrol af producentorganisationerne og af de nationale kontrolsystemer i samtlige medlemsstater.

Det Forenede Kongerige har truffet strenge kontrolforanstaltninger i henhold til de relevante fællesskabsbestemmelser.

3. Strukturfondene (Kapitel 3 i Årsberetningen)

3.1. Das-revision:

- Fejl i udgiftsanmeldelserne, når foranstaltningerne er afsluttet (punkt 3.10 i Årsberetningen)

To medlemsstater (NL, UK) har svaret, at de initiativer, Kommissionen har truffet inden for rammerne af SEM 2000 og Agenda 2000, vil medvirke til at forbedre kontrollen.

- Manglende systematisk kontrol af afsluttede projekter under Samhørighedsfonden (punkt 3.13 i Årsberetningen)

I Irland er der etableret en enhed for finansiell kontrol af EFRU og Samhørighedsfonden med ansvar for stikprøvekontrol af udgifter under disse fonde. Der er tale om en uafhængig revisionsenhed. Den indberetter sine resultater til Kommissionen og til Finansministeriet.

De tre øvrige lande, der modtager støtte under Samhørighedsfonden (E, P, EL), svarer ikke på bemærkningerne.

- Manglende overholdelse af støtteberettigelseskriterierne (punkt 3.14 i Årsberetningen)

Nogle lande svarer, at foranstaltninger som forordning 2064/97 og databladene for støtteberettigede udgifter vil forbedre situationen (NL, SV, UK).

- Ikke fyldestgørende informationer til revisionsspor (punkt 3.17 i Årsberetningen)

Portugal og Sverige meddeler, at de er ved at forbedre revisionssporet.

3.1.1. * De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

- Substansfejl hos de endelige støttemodtagere (punkt 3.24, 3.26, 3.27 i Årsberetningen)

Det Forenede Kongerige lægger stor vægt på sund finansiell forvaltning og omkostningseffektivitet i forbindelse med projekter, der finansieres med både nationale midler og midler fra Kommissionen. Alle tilfælde, hvor der er konstateret eller foreligger mistanke om svig og uregelmæssigheder, undersøges, og de fornødne foranstaltninger træffes. Sådanne tilfælde og opfølgingsaktioner indberettes kvartalsvis til Kommissionen gennem Handels- og Industriministeriet, som er koordinator for Det Forenede Kongerige.

I Sverige har de myndigheder, der er ansvarlige for betalingerne, for at undgå fejltagelser arrangeret uddannelses- og informationsmøder for administratorer på alle niveauer i de gennemførende organisationer. Der er udarbejdet checklister og udsendt information om kontrolbesøg med henblik på at begrænse antallet af fejl mest muligt. Delegationen vedrørende EU-svig, som er koordinerende organ for nationale foranstaltninger mod svig, misbrug og anden uretmæssig eller ineffektiv behandling af EU-relaterede midler, har arrangeret kurser for administratorer om svig og om informationer, der skal meddeles Kommissionen. De svenske myndigheder mener, at risikoen for substansfejl fjernes, fordi Sverige som regel ikke udbetaler forskud til projektgangsætterne, men først betaler, når der er redegjort for omkostningerne.

I Irland er det et cirkulære fra Finansministeriet, der fastslår, hvilke foranstaltninger myndighederne og agenturerne skal træffe for at kunne varetage deres ansvar med hensyn til finansiell forvaltning. Det er et større projekt, som har til formål at forbedre den finansielle forvaltning og regnskabsprocedurerne i forbindelse med EFRU.

Finland svarer, at i henhold til den gældende lovgivning betragtes de substansfejl og formelle fejl, som omtales i Revisionsrettens beretning, som ukorrekt finansiel forvaltning, hvorfor de er ulovlige.

3.1.2. * Kommissionens og medlemsstaternes kontrol

- Utilstrækkelig kontrol (punkt 3.33 i Årsberetningen)

Sverige mener, at reglerne om finansiel kontrol, og dermed beskyttelsen af Fællesskabernes midler, er blevet forbedret med forordning (EF) nr. 2064/97. Den strammer reglerne om kontrol og giver mulighed for uafhængige godkendelser. Sverige lægger vægt på kontrollens kvalitet frem dens kvantitet.

I Det Forenede Kongerige gennemføres kontrolbesøg i forbindelse med projekter i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. Denne type kontrol kan forbedres, men det kan undertiden være vanskeligt at gennemføre den på grund af de begrænsede ressourcer inden for de administrative instanser. Det Forenede Kongerige støtter dog fuldt ud proceduren. Hver administrativ instans har en kontrolplan, og alle opfordres til at besøge så mange projekter som muligt. Det Forenede Kongerige arbejder sammen med Kommissionen på at få afsluttet alle uafsluttede programmer.

3.1.3. * Konklusion

- Behov for at styrke den finansielle forvaltning og kontrollen (punkt 3.37 i Årsberetningen)

Sverige omtaler en øget uddannelsesindsats med henblik på at afsløre og fjerne fejl.

Irland og Det Forenede Kongerige omtaler indførelsen af nye edb-baserede informationssystemer.

3.2. Gennemførelsen af programmerne:

- Ikke-udnyttede restbeløb frigøres ikke omgående (punkt 3.44 i Årsberetningen)

Fire af de medlemsstater, der er berørt af bemærkningen (I, S, F, EL) har ikke svaret.

Det Forenede Kongerige har ikke kendskab til midler, der tilbageholdes efter afslutningen af programmer.

- Problemer med afslutningen af foranstaltninger (punkt 3.45 og 3.46 i Årsberetningen)

Italien godtager Rettens bemærkninger, men hævder, at problemet er begrænset meget.

- Det er i dag vanskeligt at få samlede oplysninger om projekter af samme type, om hvorvidt de er bæredygtige og rentable, om de indvirker positivt eller negativt på hinanden og om deres samlede effekt. Sådanne informationssystemer, der skal etableres som et led i partnerskabet, er nødvendige for både Kommissionen og medlemsstaterne, og hvis der ikke sker fremskridt i arbejdet med at udvikle dem, vil det blive vanskeligt at forbedre kvaliteten af de evalueringer, der skal foretages i henhold til de gældende bestemmelser, og sikre, at resultaterne af dem kan anvendes i praksis. (punkt 3.53 i Årsberetningen)

Irland er ved at udvikle et IT-system til at indsamle pålidelig finansiel og statistisk information. Formålet er at sikre, at regnskabssystemerne er tilstrækkelige, at transaktionerne er korrekte, og at fællesskabsreglerne overholdes. Der vil blive etableret en interface mellem systemet i Irland og Kommissionen.

Sverige mener, at datasystemer af den art, som Retten omtaler, bør etableres for at forbedre evalueringerne. Sverige deler Rettens synspunkt med hensyn til forbedrede evalueringer og udviklingen af datasystemer.

3.3. Overensstemmelse med fællesskabspolitikkerne:

- En række aktiviteter er ikke i overensstemmelse med fællesskabspolitikkerne (punkt 3.57 og 3.59 i Årsberetningen)

Det Forenede Kongerige meddeler, at det, overalt hvor det er muligt, forsøger at tilpasse nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger til fællesskabspolitikkerne.

I Sverige er de udbetalende myndigheder ansvarlige for at Fællesskabets retningslinjer følges. De beslutninger, der er rettet mod projektgangsaetterne, fastslår også, hvilke bestemmelser der

gælder for offentlige indkøb. Alle projekter skal selvfølgelig overholde lovgivningen om offentlige indkøb, og alle projekter vurderes for at fastslå, om de tager de nødvendige miljømæssige og ligestillingsmæssige hensyn.

De finske myndigheder påpeger, at der er nogle meget vanskelige juridiske kompatibilitetsproblemer i forbindelse med de fællesskabsfinansierede strukturforanstaltninger og konkurrencereglerne, og disse problemer er hverken lette at identificere eller at løse i praksis.

3.4. Midtvejsevalueringernes effekt og hensyntagningen til resultaterne af dem:

- Evalueringerne er for utilstrækkelige til, at omprogrammering kan foretages (punkt 3.63 og 3.67 i Årsberetningen)

Det Forenede Kongerige støtter Kommissionens svar på Årsberetningen og bekræfter, at der er gjort fremskridt med evalueringssystemer, og at evaluatorene er tilbudt vejledning i projektudvælgelse.

I Sverige har kontoret for administrativ udvikling også foretaget en undersøgelse af midtvejsevalueringerne i Sverige for at påpege mangler og udvikle metoder til næste programmeringsperiode.

Luxembourg mener, at man med midtvejsevalueringerne har nået de fastsatte målsætninger.

I Irland har man den såkaldte Community Support Framework (CSF) Evaluation Unit, som er en uafhængig enhed, der blev oprettet i 1996 i partnerskab mellem Finansministeriet og Europa-Kommissionen. Den rådgiver og bistår de nationale myndigheder og Europa-Kommissionen ved evalueringen af strukturfondsprogrammer. Enheden beskæftiger sig også med koordinering og fremme af god praksis i forbindelse med evaluering af strukturfondsforanstaltninger.

- Begrænset midtvejsevaluering (punkt 3.70 i Årsberetningen)

I Sverige blev midtvejsevalueringen foretaget et år efter den faktiske indledning af programmet. Der blev foretaget ændringer af programmet med udgangspunkt i midtvejsevalueringerne.

- Manglende evalueringer på grund af omfordeling af midlerne (punkt 3.72, 3.80 og 3.81 i Årsberetningen).

I Sverige blev der ikke tildelt midler inden midtvejsevalueringerne.

Det Forenede Kongerige og Luxembourg støtter Kommissionens svar og bekræfter, at mål 2-midtvejsevalueringerne har givet information og i visse tilfælde bidraget til forberedelsen af tilsvarende programmer for den følgende periode.

3.5. Opfølgning af Rettens revision af EUGFL, Udviklingssektionen:

- Retten har konstateret en del tilfælde, hvor der er ydet støtte til produkter, der er strukturelt betingede overskud af (punkt 3.87 i Årsberetningen)

Sverige svarer, at store dele af Nordsverige er i underskud med hensyn til fødevarerproduktion. En forøgelse af produktionen i dette område inden for en sektor, hvor EU har problemer med overproduktion, f.eks. mælk, behøver ikke at betyde, at overskudsproblemet bliver større. Hensynet til friskhed og de lange afstande til andre regioner betyder, at det i praksis ikke vil være nogen fordel at levere mælk til området fra andre steder.

Det Forenede Kongerige påpeger, at Rådets forordning nr. 1257/99 fastslår, at der ikke vil blive ydet støtte til investeringer, hvis formål er at øge en produktion, som der ikke er noget normalt marked for.

Luxembourg bemærker, at dets myndigheder nøje overholder den pågældende forordnings bestemmelser.

- Fremme af økologisk landbrug og af ikke-forurenende landbrugsmetoder er blandt de vigtigste elementer i reformen af den fælles landbrugspolitik, og de nævnes i det 5. handlingsprogram og i Rådets forordning (EØF) nr. 2085/93. I en tilfældigt udvalgt stikprøve af landbrugere i alle de medlemsstater, Retten besøgte, havde imidlertid kun én modtaget støtte til etablering af en økologisk bedrift. (punkt 3.87 i Årsberetningen)

Nederlandene mener, at der på EU-plan er gode muligheder for at fremme økologisk landbrug.

Luxembourg har en anden politik end den, Retten omtaler. Luxembourg prøver at behandle alle landbrugere ens, når det gælder strukturforanstaltninger. Økologisk landbrug har derfor ikke nogen fortrinsstilling med hensyn til investeringsstøtte.

Sverige meddeler, at størstedelen af den svenske investeringsstøtte allerede nu ydes til miljøorienterede foranstaltninger. Også i forbindelse med det nye program for landdistrikterne vil Sverige yde investeringsstøtte med henblik på forbedring af miljøet, f.eks. til etablering af vådområder med henblik på at begrænse udledningen af kvælstof i jorden og i vandløb. En forudsætning for både investeringsstøtte og igangsætningsstøtte er, at landbruget drives i overensstemmelse med de grundlæggende krav vedrørende miljøbeskyttelse og dyrevelfærd. På denne måde bliver begge disse former for støtte automatisk også miljøstøtte, idet miljøhensyn i begge tilfælde er en betingelse for modtagelse af støtten.

Det Forenede Kongerige har givet støtte til økologisk landbrug gennem Organic Farming Scheme, som åbnede for modtagelse af ansøgninger i England i april 1999 og lukkede i efteråret samme år. Programmet erstattede Organic Aid Scheme, som var åbent fra 1994 til 1999. Programmet var frivilligt og tilbød finansiel støtte til konventionelle landbrugere og avlere, som ønskede at gå over til økologiske metoder. Allerede etablerede økologiske landbrugere kunne også opnå støtte, når de omlagde ny jord. For fremtiden vil der, under Rådets forordning nr. 1257/99 - forordningen vedrørende udvikling af landdistrikterne - kunne ydes støtte til økologisk landbrug på linje med Det Forenede Kongeriges planer for udvikling af landdistrikterne.

- Utilstrækkelig kontrol (punkt 3.90 og 3.91 i Årsberetningen)

Det Forenede Kongerige mener, at øget kontrol kan ses som værende i modsætning til ønsket om at mindske stress og byrder for landbrugerne.

Sverige påpeger, at kontrollens kvalitet bør øges, ikke primært gennem kontrol på stedet, men gennem programkontrol.

Luxembourg mener ikke, at denne bemærkning vedrører Luxembourg, eftersom alle investeringer giver anledning til kontrol på stedet.

3.6. Indvirkningen på beskæftigelsen:

- De lokale programforvaltningsenheder har kun et delvist kendskab til beskæftigelsesstøtteordningerne (punkt 3.95 i Årsberetningen)

Sverige svarer, at de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre strukturforordningerne i landet, også er ansvarlige for andre foranstaltninger til fremme af beskæftigelse, og således har kendskab til området.

- Manglende samordning af strukturforordningerne indbyrdes og med Fællesskabets øvrige finansielle instrumenter (punkt 3.99 i Årsberetningen).

Det Forenede Kongerige mener, at en forenkling vil kunne medvirke til at løse problemet.

I Sverige finder koordinering af målsætninger sted på regionalt plan mellem beslutningsgrupper, amtsarbejdsstyrelser og det svenske kontor for EU-programmer, som også er ansvarlige for koordineringen med andre finansielle instrumenter. Sverige mener, at antallet af målsætninger og fællesskabsinitiativer bør begrænses i den næste programmeringsperiode.

3.7. Generel konklusion:

- det går langsomt med at sikre en bedre anvendelse af grundprincipperne og med gennemførelsen af reformen (punkt 3.103 og 3.104 i Årsberetningen)

I Sverige vil den erfaring og den viden, der er opnået af gennemførelsesorganet for programperioden 1994-99, blive overført til den nye programperiode i overensstemmelse med de strammere regler i den nye strukturforordning, som Sverige påskønner.

Nogle medlemsstater (UK, L, EL) støtter Kommissionens svar, som går ud på, at Kommissionen har truffet en række foranstaltninger, såsom datablade vedrørende udgifters støtteberettigelse, vedtagelsen af en forordning til gennemførelse af artikel 24 i samordningsforordningen (gennemførelse af finansiel samordning) og indgåelsen af aftaler med de nationale myndigheder om

styrkelse af kontrollen. Disse instrumenter skulle i sammenhæng med den nye forordning, som indeholde en række nye elementer, på længere sigt hjælpe med til at løse de problemer, som Retten nævner.

4. DAS - Revisionserklæring (Kapitel 8 i Årsberetningen)

Kun få medlemsstater (UK, SV, FIN) har forsøgt at svare på de almindelige bemærkninger i dette kapitel (i modsætning til, hvad tilfældet er med de afslørede specifikke fejl).

4.1. Substansfejl:

- Uacceptabelt antal fejl (punkt 8.25 i Årsberetningen)

Sverige mener, at det store antal fejl er foruroligende, og at Kommissionen må tage problemet op i forbindelse med den kommende reformpakke.

Det Forenede Kongerige mener, at en præcisering af forordningerne vil kunne bidrage til at nedbringe fejlprocenten på området.

4.2. anbefalinger:

- Der bør træffes foranstaltninger til at forebygge, påvise og afhjælpe fejl (punkt 8.41 i Årsberetningen)

Det Forenede Kongerige er indstillet på sammen med Kommissionen og på nationalt plan at arbejde på at forbedre den finansielle forvaltning med bedre forebyggelse, afsløring og korrektion af fejl. Det Forenede Kongerige er interesseret i at arbejde med forenkling og præcisering af forordningerne og i at sikre, at forordningerne er sikre mod svig.

Sverige mener, at medlemsstaterne har et klart ansvar for at angribe fejl, der opdages af deres egne myndigheder og gennem kontrol. De svenske myndigheder finder det naturligt, at Kommissionen med sit generelle ansvar træffer de nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe fejl og til at opfølge konstaterede fejl. Blandt disse foranstaltninger bør forenkling af forordningerne på det pågældende område prioriteres højt, eftersom uklare regler og forskellige fortolkningsmuligheder medfører en stigning i antallet af fejl. Der bør også overvejes sanktioner i de tilfælde, hvor en medlemsstat undlader at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Finland mener, at for at forbedre kvaliteten af den finansielle forvaltning og begrænse antallet af fejl er det af fundamental betydning at sikre, at støtteregeleer er klare og enkle og at fremme en administrativ kultur, der lægger vægt på omkostningseffektivitet, effektivitet og resultater. Det er vigtigt i denne sammenhæng at udvikle klare og kompatible rapporteringssystemer med de nødvendige procedurer til kvalitetssikring for at garantere, at både de nationale myndigheder og Fællesskabets organer får tilstrækkelige og præcise informationer.